Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►**B** **DIREKTIVA 2002/87/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**

z dne 16. decembra 2002

o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu, ki spreminja direktive Sveta 73/239/EGS, 79/267/EGS, 92/49/EGS, 92/96/EGS, 93/6/EGS in 93/22/EGS ter direktivi 98/78/ES in 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta

(UL L 35, 11.2.2003, str. 1)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►**M1**	Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/1/ES z dne 9. marca 2005	L 79	9	24.3.2005

▼B

DIREKTIVA 2002/87/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 16. decembra 2002

o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu, ki spreminja direktive Sveta 73/239/EGS, 79/267/EGS, 92/49/EGS, 92/96/EGS, 93/6/EGS in 93/22/EGS ter direktivi 98/78/ES in 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 47(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ([1]),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

po posvetovanju z Odborom regij,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ([3]),

skladno s postopkom iz člena 251 Pogodbe ([4]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Veljavna zakonodaja Skupnosti predpisuje celovit niz pravil glede bonitetnega nadzora kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb na soloosnovi ter kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb, ki so del skupine bank, investicijskih družb ali zavarovalnic, to je skupin s homogenimi finančnimi dejavnostmi.

(2) Napredek na finančnih trgih je privedel do ustanavljanja finančnih skupin, ki opravljajo storitve in prodajajo izdelke v različnih sektorjih finančnih trgov in se imenujejo finančni konglomerati. Doslej ni bilo nobene oblike bonitetnega nadzora na ravni skupine kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih podjetij, ki so del takih konglomeratov, zlasti glede kapitalskih zahtev in koncentracije tveganja na ravni konglomerata, poslov v skupini, notranjih postopkov upravljanja s tveganji na ravni konglomerata ter ustreznega in pravilnega upravljanja. Nekateri konglomerati so med največjimi finančnimi skupinami, ki poslujejo na finančnih trgih in opravljajo storitve po vsem svetu. Če bi se ti konglomerati, zlasti kreditne institucije, zavarovalnice in investicijske družbe, ki so del takih konglomeratov, znašli v finančnih težavah, bi to lahko resno destabiliziralo finančni sistem in vplivalo na posamezne deponente, zavarovance in vlagatelje.

(3) Akcijski načrt Skupnosti na področju finančnih storitev določa vrsto ukrepov, potrebnih za dokončno vzpostavitev enotnega trga finančnih storitev, in napoveduje razvoj zakonodaje na področju dopolnilnega bonitetnega nadzora za finančne konglomerate, ki bo zapolnila vrzeli v veljavni sektorski zakonodaji ter obravnavala dodatno bonitetno tveganje z namenom zagotoviti učinkovite načine nadzorovanja finančnih skupin, ki opravljajo medsektorske finančne dejavnosti. Ta visoko postavljeni cilj je mogoče doseči le postopoma. Vzpostavitev dopolnilnega nadzora kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu je ena stopnja v tem procesu.

([1]) UL C 213 E, 31.7.2001, str. 227.
([2]) UL C 36, 8.2.2002, str. 1.
([3]) UL C 271, 26.9.2001, str. 10.
([4]) Mnenje Evropskega parlamenta z dne 14. marca 2002 (še ni objavljeno v Uradnem listu), Skupno stališče Sveta z dne 12. septembra 2002 (UL C 253 E, 22.10.2002, str. 1) in Sklep Evropskega parlamenta z dne 20. novembra 2002 (še ni objavljen v Uradnem listu).

▼B

(4) Potrebo po razvoju ustreznih načel nadzora finančnih konglomeratov so ugotovili tudi drugi mednarodni forumi.

(5) Da bi bil dopolnilni nadzor kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu učinkovit, mora veljati za vse konglomerate, katerih medsektorske finančne dejavnosti so pomembne, kar se dokazuje z doseganjem določenih pragov ne glede na sestavo konglomerata. Dopolnilni nadzor bi moral zajemati vse finančne dejavnosti, ki jih opredeljuje zakonodaja posameznega finančnega sektorja, v obseg dopolnilnega nadzora pa bi morale biti zajete vse osebe, ki se pretežno ukvarjajo s temi dejavnostmi, vključno z družbami za upravljanje.

(6) Odločitev, da se posamezna oseba ne vključi v dopolnilni nadzor, bi morala biti med drugim odvisna od dejstva, ali je taka oseba vključena v nadzor na ravni skupine na podlagi sektorskih predpisov.

(7) Pristojni organi morajo imeti možnost, da na ravni skupine ocenijo finančno stanje kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb, ki so del finančnega konglomerata, predvsem kar zadeva solventnost (tudi odpravo večkratne uporabe sestavin kapitala), koncentracijo tveganja in posle v skupini.

(8) Finančni konglomerati so pogosto vodeni kot podjetja, kar ne ustreza popolnoma pravni sestavi konglomerata. Ob upoštevanju tega trenda je treba še naprej poostriti zahteve glede upravljanja, predvsem kar zadeva upravljanje mešanega finančnega holdinga.

(9) Vsi finančni konglomerati, ki so predmet dopolnilnega nadzora, morajo imeti koordinatorja, ki je imenovan izmed vključenih pristojnih organov.

(10) Naloge koordinatorja ne smejo vplivati na naloge in odgovornosti pristojnih organov, ki jih določajo sektorski predpisi.

(11) Vključeni pristojni organi in predvsem koordinator morajo imeti možnost, da od oseb v konglomeratu ali od drugih pristojnih organov pridobijo podatke, ki jih potrebujejo za izvajanje dopolnilnega nadzora.

(12) Potrebno je izboljšano sodelovanje med organi, ki so pooblaščeni za nadzorovanje kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb, kar vključuje tudi razvoj *ad hoc* sporazumov o sodelovanju med organi, vključenimi v nadzorovanje oseb, ki so del istega finančnega konglomerata.

(13) Kreditne institucije, zavarovalnice in investicijske družbe s sedežem v Skupnosti so lahko del finančnega konglomerata s sedežem zunaj Skupnosti. Za te regulirane osebe veljajo enaki in ustrezni načini dopolnilnega nadzora, ki dosegajo cilje in rezultate, enake tistim, za katere si prizadevajo določbe te direktive. Za doseganje tega cilja sta jasnost predpisov in izmenjava podatkov z organi tretjih držav o vseh pomembnih okoliščinah zelo pomembni.

(14) O obstoju enakih in ustreznih načinov dopolnilnega nadzora lahko sklepamo le, če so organi tretje države privolili v sodelovanje z zadevnimi pristojnimi organi, kar zadeva sredstva in cilje izvajanja dopolnilnega nadzora reguliranih oseb finančnega konglomerata.

(15) Ta direktiva ne zahteva, da pristojni organi odboru finančnih konglomeratov razkrijejo podatke, za katere se zahteva zaupnost skladno s to direktivo ali z drugimi sektorskimi direktivami.

(16) Ker cilja oblikovanja pravil za dopolnilni nadzor kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu kot predlaganega ukrepa ne morejo zadovoljivo izpolniti države članice in ga je zaradi obsega in rezultatov dejavnosti mogoče uspešneje doseči na ravni Skupnosti, lahko Skupnost

▼B

sprejme ukrepe skladno z načelom subsidiarnosti, določenim v členu 5 Pogodbe. Skladno z načelom proporcionalnosti iz tega člena ta direktiva ne prekoračuje obsega, potrebnega za doseganje tega cilja. Ker ta direktiva določa minimalne standarde, lahko države članice predpišejo strožja pravila.

(17) Direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih zlasti priznava Listina o temeljnih pravicah v Evropski uniji.

(18) Ukrepe za izvajanje te direktive je treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999, ki določa postopke za uveljavljanje pooblastil za izvajanje, ki so bila prenesena na Komisijo ([1]).

(19) Tehnične usmeritve in izvedbene ukrepe za predpise iz te direktive je treba občasno pregledati ob upoštevanju napredka na finančnih trgih. Komisija je tako pooblaščena za sprejemanje izvedbenih ukrepov, pod pogojem, da ti ne spreminjajo bistvenih delov te direktive.

(20) Veljavni sektorski predpisi za kreditne institucije, zavarovalnice in investicijska podjetja se minimalno spremenijo, zlasti zaradi izogibanja ureditveni arbitraži med sektorskimi predpisi in predpisi za finančne konglomerate. Zato je treba ustrezno spremeniti Prvo direktivo Sveta 73/239/EGS z dne 24. julija 1973 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o začetku opravljanja in opravljanjem dejavnosti neposrednega zavarovanja, razen življenjskega zavarovanja ([2]), Prvo direktivo Sveta 79/267/EGS z dne 5. marca 1979 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o začetku opravljanja in opravljanjem dejavnosti neposrednega življenjskega zavarovanja ([3]), Direktivo Sveta 92/49EGS z dne 18. junija 1992 o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o neposrednem zavarovanju razen o življenjskem zavarovanju (tretja direktiva o premoženjskem zavarovanju) ([4]), Direktivo Sveta 92/96/EGS o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o neposrednem življenjskem zavarovanju (tretja direktiva o življenjskem zavarovanju) ([5]), Direktivo Sveta 93/6/EGS z dne 15. marca 1993 o kapitalski ustreznosti investicijskih družb in kreditnih institucij ([6]) in Direktivo Sveta 93/22/EGS z dne 10. maja 1993 o finančnih storitvah na področju vrednostnih papirjev ([7]), kakor tudi Direktivo 98/78/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. oktobra 1998 o dopolnilnem nadzoru nad zavarovalnicami v zavarovalniški skupini ([8]) in Direktivo 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. marca 2000 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij ([9]). Vendar je cilj nadaljnjega usklajevanja mogoče doseči le postopoma in mora temeljiti na previdni analizi.

(21) Z namenom oceniti potrebo po nadaljnjem usklajevanju in pripraviti nadaljnje usklajevanje obravnave družb za upravljanje v

([1]) UL L 184, 17.7.1999, str. 23.
([2]) UL L 228, 16.8.1973, str. 3. Direktiva, kakor je nazadnje spremenjena z Direktivo 2002/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 77, 20.3.2002, str. 17).
([3]) UL L 63, 13.3.1979, str. 1. Direktiva, kakor je nazadnje spremenjena z Direktivo 2002/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 77, 20.3.2002, str. 11).
([4]) UL L 228, 11.8.1992, str. 1. Direktiva, kakor je nazadnje spremenjena z Direktivo 2000/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 290, 17.11.2000, str. 27).
([5]) UL L 360, 9.12.1992, str. 1. Direktiva, kakor je nazadnje spremenjena z Direktivo 2000/64/ES.
([6]) UL L 141, 11.6.1993, str. 1. Direktiva, kakor je nazadnje spremenjena z Direktivo 98/33/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 204, 21.7.1998, str. 29).
([7]) UL L 141, 11.6.1993, str. 27. Direktiva, kakor je nazadnje spremenjena z Direktivo 2000/64/ES.
([8]) UL L 330, 5.12.1998, str. 1.
([9]) UL L 126, 26.5.2000, str. 1. Direktiva, kakor je nazadnje spremenjena z Direktivo 2000/28/ES (UL L 275, 27.10.2000, str. 37).

▼B

skladu s sektorskimi predpisi Komisija poroča o praksi držav članic na tem področju –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

CILJ IN OPREDELITVE

Člen 1

Cilj

Direktiva določa pravila za dopolnilni nadzor reguliranih oseb, ki so pridobile dovoljenje za opravljanje poslov skladno s členom 6 Direktive 73/239/EGS, členom 6 Direktive 79/267/EGS, členom 3(1) Direktive 93/22/EGS ali členom 4 Direktive 2000/12/ES in so del finančnega konglomerata. Spreminja tudi tiste sektorske predpise, ki veljajo za osebe, ki jih urejajo navedene direktive.

Člen 2

Opredelitve

V tej direktivi:

1. „kreditna institucija“ pomeni kreditno institucijo v smislu drugega pododstavka člena 1(1) Direktive 2000/12/ES;

2. „zavarovalnica“ pomeni zavarovalnico v smislu člena 6 Direktive 73/239/EGS, člena 6 Direktive 79/267/EGS ali člena 1(b) Direktive 98/78/ES;

3. „investicijska družba“ pomeni investicijsko družbo v smislu člena 1 (2) Direktive 93/22/EGS, vključno s podjetji iz člena 2(4) Direktive 93/6/EGS;

4. „regulirana oseba“ pomeni kreditno institucijo, zavarovalnico ali investicijsko družbo;

5. „družba za upravljanje“ pomeni družbo za upravljanje v smislu člena 1a(2) Direktive Sveta 85/611/EGS z dne 20. decembra 198585/611/EGS o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) ([1]) ter podjetje, ki ima registrirani sedež zunaj Skupnosti in ki bi v skladu s členom 5(1) te direktive potrebovalo dovoljenje za opravljanje poslov, če bi imelo svoj registrirani sedež v Skupnosti;

6. „pozavarovalnica“ pomeni pozavarovalnico v smislu člena 1(c) Direktive 98/78/ES;

7. „sektorski predpisi“ pomenijo zakonodajo Skupnosti v zvezi z bonitetnim nadzorom reguliranih oseb, ki jih predvsem določajo direktive 73/239/EGS, 79/267/EGS, 98/78/ES, 93/6/EGS, 93/22/EGS in 2000/12/ES;

8. „finančni sektor“ pomeni sektor, ki ga sestavlja ena ali več naslednjih oseb:

   (a) kreditna institucija, finančna institucija ali družba za pomožne bančne storitve v smislu člena 1(5) in (23) Direktive 2000/12/ES (bančni sektor);

   (b) zavarovalnica, pozavarovalnica ali zavarovalni holding v smislu člena 1(i) Direktive 98/78/ES (zavarovalniški sektor);

([1]) UL L 375, 31.12.1985, str. 3. Direktiva, kakor je nazadnje spremenjena z Direktivo 2001/108/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 41, 13.2.2002, str. 35).

▼B

(c) investicijska družba ali finančna institucija v smislu člena 2(7) Direktive 93/6/EGS (sektor naložbenih storitev);

(d) mešani finančni holding;

9. „matično podjetje“ pomeni matično podjetje v smislu člena 1 Sedme direktive Sveta 83/349/EGS z dne 13. junija 1983 o konsolidiranih računovodskih izkazih ([1]), in vsako podjetje, ki po mnenju pristojnih organov učinkovito izvršuje prevladujoč vpliv nad drugim podjetjem;

10. „hčerinsko podjetje“ pomeni hčerinsko podjetje v smislu člena 1 Direktive 83/349/EGS in vsako podjetje, nad katerim matično podjetje po mnenju pristojnih organov izvršuje prevladujoč vpliv; vsa hčerinska podjetja hčerinskih podjetij se štejejo kot hčerinska podjetja matičnih podjetij;

11. „udeležba“ pomeni udeležbo v smislu prvega stavka člena 17 Četrte direktive Sveta 78/660/EGS z dne 25. julija 1978 o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb ([2]), ali neposredno ali posredno lastništvo 20 % ali več glasovalnih pravic ali kapitala podjetja;

12. „skupina“ pomeni skupino podjetij, ki jo sestavlja matično podjetje, njegova hčerinska podjetja in osebe, v katerih je udeleženo matično podjetje ali njegova hčerinska podjetja, kakor tudi podjetja, ki so med seboj povezana v smislu člena 12(1) Direktive 83/349/EGS;

13. „tesne povezave“ pomenijo stanje, ko dve ali več fizičnih ali pravnih oseb povezuje:

(a) „udeležba“, ki pomeni lastništvo, neposredno ali prek obvladovanja, 20 % ali več glasovalnih pravic ali kapitala podjetja; ali

(b) „obvladovanje“, ki pomeni odnos med matičnim podjetjem in hčerinskim podjetjem, v vseh primerih iz člena 1(1) in (2) Direktive 83/349/EGS, ali podobno povezavo med katero koli fizično ali pravno osebo in podjetjem; tudi vsako hčerinsko podjetje hčerinskega podjetja velja za hčerinsko podjetje matičnega podjetja, ki je na čelu takšnih družb.

Šteje se, da situacija, ko sta dve fizični ali pravni osebi ali več trajno povezani z isto osebo skozi položaj obvladovanja predstavlja tesno povezavo med temi osebami;

14. „finančni konglomerat“ pomeni skupino, ki v skladu s členom 3 izpolnjuje naslednje pogoje:

(a) regulirana oseba v smislu člena 1 je na čelu skupine ali pa je najmanj eno hčerinsko podjetje v skupini regulirana oseba v smislu člena 1;

(b) kadar je regulirana oseba v smislu člena 1 na čelu skupine, je ta bodisi matično podjetje osebe iz finančnega sektorja, ki ima udeležbo v osebi iz finančnega sektorja, ali pa je z osebo iz finančnega sektorja povezana v smislu člena 12(1) Direktive 83/349/EGS;

(c) kadar na čelu skupine ni regulirana oseba v smislu člena 1, pa se dejavnosti skupine opravljajo pretežno v finančnem sektorju v smislu člena 3(1);

(d) najmanj ena oseba v skupini je v zavarovalniškem sektorju in najmanj ena oseba je v bančnem sektorju ali v naložbenem sektorju;

([1]) UL L 193, 18.7.1983, str. 1. Direktiva, kakor je nazadnje spremenjena z Direktivo 2001/65/ES Evropskega Parlamenta in Sveta (UL L 283, 27.10.2001, str. 28).

([2]) UL L 222, 14.8.1978, str. 11. Direktiva, kakor je nazadnje spremenjena z Direktivo 2001/65/ES.

▼B

(e) skupinske in/ali združene dejavnosti oseb v skupini iz zavarovalniškega sektorja in skupinske in/ali združene dejavnosti oseb iz bančnega sektorja in sektorja naložbenih storitev so pomembne v smislu člena 3(2) ali (3).

Vsaka podskupina skupine v smislu točke 12, ki izpolnjuje pogoje iz te točke, se šteje kot finančni konglomerat;

15. „mešani finančni holding“ pomeni matično podjetje, razen regulirane osebe, ki skupaj s svojimi hčerinskimi podjetji, od katerih je vsaj eno regulirana oseba s sedežem v Skupnosti, in drugimi fizičnimi ali pravnimi osebami sestavlja finančni konglomerat;

16. „pristojni organi“ pomenijo nacionalne organe držav članic, ki so po zakonu ali podzakonskem aktu pristojni za nadzorovanje kreditnih institucij, in/ali zavarovalnic in/ali investicijskih družb bodisi za posamezna podjetja ali skupine podjetij;

17. „ustrezni pristojni organi“ pomenijo:

(a) pristojne organe držav članic, ki so odgovorni za sektorski skupinski nadzor katere koli regulirane osebe v finančnem konglomeratu;

(b) koordinatorja, ki je imenovan v skladu s členom 10, če to ni nobeden od organov, navedenih v točki (a);

(c) druge zadevne pristojne organe, kjer je to po mnenju organov iz (a) in (b) ustrezno; to mnenje zlasti upošteva tržni delež reguliranih oseb konglomerata v drugih državah članicah, predvsem če presega 5 %, in pomen, ki ga ima v konglomeratu katera koli regulirana oseba, ustanovljena v drugi državi članici;

18. „posli v skupini“ pomenijo vse posle, pri katerih so regulirane osebe v finančnem konglomeratu posredno ali neposredno odvisne od drugih podjetij znotraj iste skupine ali od katere koli fizične ali pravne osebe, ki je povezana s podjetji znotraj te skupine s „tesnimi povezavami“ in se nanje zanašajo glede izpolnjevanja obveznosti, pogodbenih in drugih ter plačljivih in neplačljivih;

19. „koncentracija tveganja“ pomeni vse izpostavljenosti oseb v finančnem konglomeratu potencialnim izgubam, ki so dovolj velike, da lahko ogrozijo solventnost ali finančni položaj reguliranih oseb v finančnem konglomeratu na splošno; tako izpostavljenost lahko povzroči tveganje sodelujoče stranke/kreditno tveganje, naložbeno tveganje, zavarovalniško tveganje, tržno tveganje, druge vrste tveganja ali kombinacija in medsebojno vplivanje tveganj.

Člen 3

Pragi za identifikacijo finančnega konglomerata

1. Da bi določili, ali se dejavnosti skupine pretežno opravljajo v finančnem sektorju v smislu člena 2(14)(c), mora količnik med bilančno vsoto reguliranih in nereguliranih oseb v finančnem sektorju v skupini in bilančno vsoto skupine kot celote presegati 40 %.

2. Da bi določili, ali so dejavnosti v različnih finančnih sektorjih pomembne v smislu člena 2(14)(e), mora za vsak finančni sektor povprečni količnik skupne bilančne vsote tega finančnega sektorja v primerjavi z bilančno vsoto vseh oseb vsega finančnega sektorja v skupini in količnik zahtevanega minimalnega kapitala istega finančnega sektorja in skupnega zahtevanega minimalnega kapitala vseh oseb vsega finančnega sektorja v skupini presegati 10 %.

Za namene te direktive je najmanjši finančni sektor v finančnem konglomeratu sektor z najnižjim povprečjem, najpomembnejši finančni sektor v finančnem konglomeratu pa je sektor z najvišjim povprečjem. Za izračunavanje povprečja in merjenja najmanjšega in najpomembnejšega finančnega sektorja se bančni sektor in sektor naložbenih storitev obravnavata skupaj.

▼B

3. Medsektorske dejavnosti se tudi štejejo za pomembne v smislu člena 2(14)(e), če bilančna vsota najmanjšega finančnega sektorja v skupini presega 6 milijard EUR. Če skupina ne doseže praga iz odstavka 2, se ustrezni pristojni organi lahko z medsebojnim dogovorom odločijo, da skupine ne bodo šteli za finančni konglomerat, ali da ne uporabijo določb členov 7, 8 ali 9, če sodijo, da vključitev skupine v obseg te direktive ali uporaba teh določb ni potrebna ali bi bila glede na cilje dopolnilnega nadzora neustrezna ali zavajajoča, pri čemer se na primer upošteva, da:

(a) relativna velikost njegovega najmanjšega sektorja ne presega 5 %, merjeno v smislu povprečja iz odstavka 2 ali v smislu bilančne vsote ali zahtevanega minimalnega kapitala takega finančnega sektorja; ali

(b) tržni delež ne presega 5 % v katerikoli državi članici, merjeno v smislu bilančne vsote v bančnem sektorju ali v sektorju naložbenih storitev in v smislu bruto premij v zavarovalniškem sektorju.

O odločitvah, sprejetih v skladu s tem odstavkom, je treba obvestiti druge pristojne zadevne organe.

4. Za uporabo odstavkov 1, 2 in 3 lahko ustrezni pristojni organi na podlagi medsebojnega dogovora:

(a) izločijo osebo pri izračunavanju količnikov v primerih, ki so navedeni v členu 6(5);

(b) upoštevajo skladnost s pragovi, predvidenimi v odstavkih 1 in 2, za tri zaporedna leta in se tako izognejo nenadnim sistemskim spremembam, in tako skladnost zanemarijo, če pride do pomembnih sprememb v sestavi skupine.

Če je finančni konglomerat že bil prepoznan v skladu z odstavki 1, 2 in 3, se odločitve iz prvega pododstavka tega odstavka sprejmejo na podlagi predloga, ki ga poda koordinator tega finančnega konglomerata.

5. Za uporabo odstavkov 1 in 2 lahko ustrezni pristojni organi v izjemnih primerih in na podlagi medsebojnega dogovora nadomestijo kriterij bilančne vsote z enim ali obema sledečima parametroma, če sodijo, da sta parametra zelo pomembna za dopolnilni nadzor iz te direktive: sestava prihodkov, zunajbilančne dejavnosti.

6. Za uporabo odstavkov 1 in 2 velja, da se v primeru, če količniki iz teh odstavkov padejo pod 40 % in 10 % za konglomerate, ki so že predmet dopolnilnega nadzora, za naslednja tri leta uporabi nižji prag 35 % in 8 %, da bi se izognili nenadnim sistemskim spremembam.

Podobno se za uporabo odstavka 3, kadar bilančna vsota najmanjšega finančnega sektorja v skupini pade pod 6 milijard EUR za konglomerate, ki so že predmet dopolnilnega nadzora, za naslednja tri leta uporabi nižji znesek v višini 5 milijard EUR, da bi se izognili nenadnim sistemskim spremembam.

V obdobju, navedenem v tem odstavku, se lahko koordinator v soglasju z drugimi pristojnimi organi odloči, da se nižji prag ali nižji znesek iz tega odstavka preneha uporabljati.

7. Izračuni iz tega člena glede bilančne vsote morajo biti narejeni na podlagi skupinskih bilančnih vsot oseb v skupini glede na njihove letne računovodske izkaze. Zaradi izračuna se podjetja, v katerih je udeleženo drugo podjetje, upoštevajo v smislu ustreznosti razmerja med njihovo bilančno vsoto in skupnim sorazmernim deležem takega podjetja v skupini. Vendar je treba namesto zbirnih računovodskih izkazov uporabljati skupinske računovodske izkaze, če so ti na voljo.

Zahtevani minimalni kapital iz odstavkov 2 in 3 se izračuna skladno z določbami ustreznih sektorskih predpisov.

▼B

Člen 4

Identifikacija finančnega konglomerata

1. Pristojni organi, ki so reguliranim osebam izdali dovoljenja za opravljanje poslov na podlagi členov 2, 3 in 5, identificirajo katero koli skupino, ki sodi v okvir te direktive.

V ta namen:

— pristojni organi, ki so izdali dovoljenja za opravljanje poslov reguliranim osebam v skupini, tesno sodelujejo, če je to potrebno,

— če pristojni organ sodi, da je regulirana oseba, ki mu je ta pristojni organ izdal dovoljenje za opravljanje poslov, članica skupine, ki bi lahko bila finančni konglomerat, ki ga kot takega še niso prepoznali skladno s to direktivo, pristojni organ o svojem mnenju obvesti druge zadevne pristojne organe.

2. Koordinator, ki je imenovan v skladu s členom 10, obvesti matično podjetje, ki je na čelu skupine ali, če ni matičnega podjetja, regulirano osebo z največjo bilančno vsoto v najpomembnejšem finančnem sektorju skupine, da je skupina identificirana kot finančni konglomerat ter o imenovanju koordinatorja. Koordinator obvesti tudi pristojne organe, ki so izdali dovoljenje za opravljanje poslov reguliranim osebam v skupini in pristojne organe države članice, v kateri je sedež mešanega finančnega holdinga, ter Komisijo.

POGLAVJE II

DOPOLNILNI NADZOR

ODDELEK 1

PODROČJE UPORABE

Člen 5

Obseg dopolnilnega nadzora reguliranih oseb iz člena 1

1. Brez poseganja v določbe o nadzoru, ki so zajete v sektorskih predpisih, države članice zagotovijo dopolnilni nadzor reguliranih oseb iz člena 1 v obsegu in na način, ki ga predpisuje ta direktiva.

2. Naslednje regulirane osebe so predmet dopolnilnega nadzora na ravni finančnega konglomerata skladno s členi 6 do 17:

(a) vsaka regulirana oseba, ki je na čelu finančnega konglomerata;

(b) vsaka regulirana oseba, katere matično podjetje je mešani finančni holding s sedežem v Skupnosti;

(c) vsaka regulirana oseba, ki je z drugo osebo finančnega sektorja povezana v smislu člena 12(1) Direktive 83/349/EGS.

Če je finančni konglomerat podskupina drugega finančnega konglomerata, ki izpolnjuje zahteve iz prvega pododstavka, države članice lahko uporabijo člene 6 do 17 za regulirane osebe samo v slednji skupini in katerikoli sklic v direktivi na pojma skupina in finančni konglomerat se potem razume kot sklic na to skupino.

3. Vsaka regulirana oseba, ki ni predmet dopolnilnega nadzora v skladu z odstavkom 2 in katerega matično podjetje je regulirana oseba ali mešani finančni holding s sedežem zunaj Skupnosti, je predmet dopolnilnega nadzora na ravni finančnega konglomerata v obsegu in na način, ki ga predpisuje člen 18.

4. Če imajo osebe udeležbo ali kapitalske povezave v eni ali več reguliranih oseb ali izvršujejo pomemben vpliv nad temi osebami čeprav brez udeležbe ali s kapitalskimi povezavami, ki niso navedene v primerih iz odstavkov 2 in 3, se ustrezni pristojni organi na podlagi medsebojnega dogovora in v skladu z nacionalno zakonodajo odločijo,

▼B

ali in v kolikšni meri naj se izvaja dopolnilni nadzor nad reguliranimi osebami, kot da so ti del finančnega konglomerata.

Za uporabo takega dopolnilnega nadzora mora biti najmanj en subjekt regulirana oseba, kakor predpisuje člen 1, in pogoji iz člena 2(14)(d) in (e) morajo biti izpolnjeni. Ustrezni pristojni organi se odločijo ob upoštevanju ciljev dopolnilnega nadzora, kakor predvideva ta direktiva.

Za namene uporabe prvega pododstavka za „sodelujoče skupine“ morajo pristojni organi upoštevati javne finančne obveznosti teh skupin glede na druge finančne ustanove.

5. Brez poseganja v določbe člena 13 izvajanje dopolnilnega nadzora na ravni finančnega konglomerata nikakor ne pomeni, da se od pristojnih organov zahteva, da opravljajo posamičen nadzor v povezavi z mešanimi finančnimi holdingi, reguliranimi osebami v finančnem konglomeratu iz tretjih držav ali nereguliranimi osebami v finančnem konglomeratu.

ODDELEK 2

FINANČNI POLOŽAJ

Člen 6

Kapitalska ustreznost

1. Brez poseganja v sektorske predpise se dopolnilni nadzor kapitalske ustreznosti reguliranih oseb v finančnem konglomeratu izvaja skladno s predpisi, ki so navedeni v členu 9(2) do (5), v oddelku 3 tega poglavja in v Prilogi I.

2. Države članice zahtevajo od reguliranih oseb v finančnem konglomeratu, da zagotovijo na ravni finančnega konglomerata kapital, ki je vedno najmanj enak zahtevam o kapitalski ustreznosti, izračunanih v skladu s Prilogo I.

Države članice od reguliranih oseb tudi zahtevajo, da so na ravni finančnega konglomerata vzpostavljene ustrezne politike upravljanja kapitalske ustreznosti.

Zahteve, navedene v prvem in drugem pododstavku, so predmet nadzora, ki ga opravi koordinator v skladu z oddelkom 3.

Koordinator poskrbi, da se izračun iz prvega pododstavka opravi najmanj enkrat letno in da ga opravi regulirana oseba ali mešani finančni holding.

Rezultate izračuna in ustrezne podatke za izračun koordinatorju predloži regulirana oseba v smislu člena 1, ki je na čelu finančnega konglomerata, ali mešani finančni holding ali regulirana oseba v finančnem konglomeratu, ki jo določi koordinator po posvetu z drugimi ustreznimi pristojnimi organi in s finančnim konglomeratom, če na čelu finančnega konglomerata ni regulirana oseba v smislu člena 1.

3. Za izračunavanje zahtevanega minimalnega kapitala iz prvega pododstavka odstavka 2 so v obseg dopolnilnega nadzora na način in v obsegu, ki ga določa Priloga I, vključene naslednje osebe:

(a) kreditna institucija, finančna institucija ali družba za pomožne bančne storitve v smislu členov 1(5) in (23) Direktive 2000/12/ES;

(b) zavarovalnica, pozavarovalnica ali zavarovalni holding v smislu člena 1(i) Direktive 98/78/ES;

(c) investicijska družba ali finančna institucija v smislu člena 2(7) Direktive 93/6/EGS;

(d) mešani finančni holdingi.

4. Pri izračunavanju dopolnilnih kapitalskih zahtev za finančni konglomerat z uporabo metode 1 (Računovodska konsolidacija) iz Priloge I se kapital in zahtevani minimalni kapital oseb v skupini izra-

▼B

čunajo z uporabo ustreznih sektorskih predpisov o načinu in obsegu konsolidacije, kakor predpisujeta predvsem člen 54 Direktive 2000/12/ES in Priloga I.1. B Direktive 98/78/ES.

Pri uporabi metod 2 ali 3 (Odbitki in združevanja, Knjigovodska vrednost/Odbitek zahteve) iz Priloge I se pri izračunavanju upošteva sorazmerni delež v lasti matičnega podjetja ali podjetja, ki je udeleženo v drugi osebi v skupini. „Sorazmerni delež“ pomeni delež vpisanega kapitala, ki je v neposredni ali posredni lasti tega podjetja.

5. Koordinator se lahko odloči, da v naslednjih primerih določene osebe ne vključi v izračunavanje dopolnilnih kapitalskih zahtev:

(a) če je oseba v tretji državi, kjer obstajajo pravne ovire za prenos potrebnih podatkov, kar pa ne posega v sektorske predpise o obveznostih pristojnih organov, da zavrnejo izdajo dovoljenja za opravljanje poslov, če ni omogočeno učinkovito izvajanje njihovih nadzornih nalog;

(b) če je oseba zanemarljivega pomena z vidika ciljev dopolnilnega nadzora nad reguliranimi osebami v finančnem konglomeratu;

(c) če bi bila vključitev osebe neustrezna ali zavajajoča glede na cilje dopolnilnega nadzora.

Ob izključitvi več oseb na podlagi (b) prvega pododstavka je treba te osebe vseeno vključiti, ko skupaj presegajo okvir zanemarljivega pomena.

V primeru iz (c) prvega pododstavka se koordinator pred sprejetjem odločitve posvetuje z drugimi ustreznimi pristojnimi organi, razen če gre za nujni primer.

Če koordinator v obseg nadzora ne vključi regulirane osebe na podlagi enega od primerov iz (b) in (c) prvega pododstavka, lahko pristojni organi države članice, v kateri ta oseba je, zaprosi osebo, ki je na čelu finančnega konglomerata, za podatke, ki bi olajšali njihov nadzor nad regulirano osebo.

Člen 7

Koncentracija tveganja

1. Brez poseganja v sektorske predpise se dopolnilni nadzor koncentracije tveganja reguliranih oseb v finančnem konglomeratu izvaja v skladu s predpisi, ki so navedeni v členu 9(2) do (4), v oddelku 3 tega poglavja in v Prilogi II.

2. Države članice zahtevajo, da regulirane osebe ali mešani finančni holdingi redno in vsaj enkrat letno poročajo koordinatorju o kakršnikoli pomembnejši koncentraciji tveganja na ravni finančnega konglomerata v skladu s pravili iz tega člena in Priloge II. Potrebne podatke predloži koordinatorju regulirana oseba v smislu člena 1, ki je na čelu finančnega konglomerata. Če na čelu finančnega konglomerata ni regulirana oseba v smislu člena 1, predloži podatke ali mešani finančni holding ali regulirana oseba v finančnem konglomeratu, ki jo določi koordinator po posvetu z drugimi ustreznimi pristojnimi organi in s finančnim konglomeratom.

Koncentracija tveganja je predmet nadzora s strani koordinatorja skladno z oddelkom 3.

3. Do nadaljnje uskladitve zakonodaje Skupnosti lahko države članice določijo količinske omejitve ali svojim pristojnim organom dovolijo, da določijo količinske omejitve ali sprejmejo druge nadzorne ukrepe, ki bodo dosegali cilje dopolnilnega nadzora glede na kakršno koli koncentracijo tveganja na ravni finančnega konglomerata.

4. Če je na čelu finančnega konglomerata mešani finančni holding, se sektorska pravila o koncentraciji tveganja najpomembnejšega finančnega

▼B

sektorja v finančnem konglomeratu uporabljajo za celoten sektor, tudi za mešani finančni holding.

Člen 8

Posli v skupini

1. Brez poseganja v sektorske predpise se dopolnilni nadzor nad posli v skupini reguliranih oseb v finančnem konglomeratu izvaja v skladu s predpisi, ki so navedeni v členu 9(2) do (4), v oddelku 3 tega poglavja in v Prilogi II.

2. Države članice zahtevajo, da regulirane osebe ali mešani finančni holdingi redno in vsaj enkrat letno poročajo kooordinatorju o vseh pomembnih poslih v skupini med reguliranimi osebami v finančnem konglomeratu v skladu s pravili iz tega člena in Priloge II. Ker do sedaj ni bila izdelana nobena opredelitev pragov iz zadnjega stavka prvega odstavka Priloge II, se šteje, da je posel v skupini pomemben, če njegova vrednost presega najmanj 5 % skupnih zahtev o kapitalski ustreznosti na ravni finančnega konglomerata.

Potrebne podatke koordinatorju sporoči regulirana oseba v smislu člena 1, ki je na čelu finančnega konglomerata. Če na čelu finančnega konglomerata ni regulirana oseba v smislu člena 1, predloži podatke mešani finančni holding ali regulirana oseba v finančnem konglomeratu, ki jo določi koordinator po posvetu z drugimi ustreznimi pristojnimi organi in s finančnim konglomeratom.

Pregled poslov znotraj skupine je predmet nadzora, ki da opravi koordinator.

3. Do nadaljnje uskladitve zakonodaje Skupnosti lahko države članice določijo količinske omejitve ali svojim pristojnim organom dovolijo, da določijo količinske omejitve ali sprejmejo druge nadzorne ukrepe, ki bodo dosegali cilje dopolnilnega nadzora glede na posle v skupini med reguliranimi osebami v finančnem konglomeratu.

4. Če je na čelu finančnega konglomerata mešani finančni holding, se sektorska pravila o poslih v skupini najpomembnejšega finančnega sektorja v finančnem konglomeratu uporabljajo za celoten sektor, tudi za mešani finančni holding.

Člen 9

Mehanizmi notranjih kontrol in postopki obvladovanja tveganja

1. Pristojni organi od reguliranih oseb zahtevajo, da imajo na ravni finančnega konglomerata vzpostavljene ustrezne postopke za upravljanje s tveganji in mehanizme notranjih kontrol, vključno z zanesljivimi postopki poročanja in računovodenja.

2. Postopki upravljanja s tveganji zajemajo:

(a) zanesljivo upravo in vodenje s soglasjem in rednim pregledom strategij in usmeritev, ki ga opravljajo ustrezni upravljavski organi na ravni finančnega konglomerata glede na vsa prevzeta tveganja;

(b) ustrezne politike izpolnjevanja kapitalske ustreznosti, ki predvidevajo vpliv njihove poslovne strategije na profil tveganj in kapitalske zahteve, kakor je določeno v členu 6 in Prilogi I;

(c) ustrezne postopke, ki zagotavljajo, da so sistemi spremljanja tveganja dobro vgrajeni v njihovo organizacijo in da vsi ukrepi, ki zagotavljajo, da so sistemi v podjetjih, vključenih v obseg dopolnilnega nadzora, dosledni in tako zagotavljajo merjenje, spremljanje in nadzor tveganja na ravni finančnega konglomerata.

3. Mehanizmi notranjih kontrol zajemajo:

(a) ustrezne mehanizme glede kapitalske ustreznosti, ki prepoznajo in merijo vsa materialna tveganja in pravilno uskladijo lastne vire s tveganji;

▼B

(b) zanesljive postopke poročanja in računovodenja, ki prepoznajo, merijo in nadzorujejo posle v skupini in koncentracijo tveganja.

4. Države članice zagotovijo, da so v vseh podjetjih, ki so po členu 5 zajeta v obseg dopolnilnega nadzora, ustrezni mehanizmi notranjih kontrol za pripravo vseh podatkov, ki so pomembni za dodatni nadzor.

5. Postopki in mehanizmi iz odstavkov 1 do 4 so predmet nadzora, ki ga izvede koordinator.

ODDELEK 3

UKREPI ZA PODPORO DOPOLNILNEGA NADZORA

Člen 10

Pristojni organ, odgovoren za izvajanje dopolnilnega nadzora (koordinator)

1. Za zagotavljanje pravilnega dopolnilnega nadzora nad reguliranimi osebami v finančnem konglomeratu je izmed pristojnih organov zadevnih držav članic, ki vključujejo tudi pristojne organe države članice, v kateri je sedež mešanega finančnega holdinga, imenovan koordinator, ki je odgovoren za usklajevanje in izvajanje dopolnilnega nadzora.

2. Imenovanje temelji na naslednjih merilih:

(a) če je na čelu finančnega konglomerata regulirana oseba, nalogo koordinatorja opravlja pristojni organ, ki je izdal dovoljenje tej regulirani osebi v skladu z veljavnimi sektorskimi predpisi;

(a) če na čelu finančnega konglomerata ni regulirana oseba, nalogo koordinatorja opravlja pristojni organ, ki je izbran v skladu z naslednjimi načeli:

(i) če je matično podjetje regulirane osebe mešani finančni holding, nalogo koordinatorja opravlja pristojni organ, ki je izdal dovoljenje omenjeni regulirani osebi v skladu z veljavnimi sektorskimi predpisi;

(ii) kadar je mešani finančni holding matično podjetje več reguliranim osebam s sedežem v Skupnosti in ima ena teh oseb dovoljenje za opravljanje poslov v državi članici, v kateri je sedež mešanega finančnega holdinga, nalogo koordinatorja opravlja pristojni organ tiste regulirane osebe, ki ima dovoljenje za opravljanje poslov v tej državi članici.

Kadar ima več reguliranih gospodarskih subjektov, ki delujejo v različnih finančnih sektorjih, dovoljenje za opravljanje poslov v državi članici, v kateri je sedež mešanega finančnega holdinga, nalogo koordinatorja opravlja pristojni organ tiste regulirane osebe, ki deluje v najpomembnejšem finančnem sektorju.

Kadar je na čelu finančnega konglomerata več kakor en mešani finančni holding s sedeži v različnih državah članicah in je v vsaki od teh držav regulirana oseba, nalogo koordinatorja opravlja pristojni organ regulirane osebe z največjo bilančno vsoto, če gre za osebe v istem finančnem sektorju, ali pristojni organ regulirane osebe v najpomembnejšem finančnem sektorju;

(iii) kadar je matično podjetje več reguliranih oseb s sedežem v Skupnosti isti mešani finančni holding in nobena od teh oseb nima dovoljenja za opravljanje poslov v državi članici, v kateri je sedež mešanega finančnega holdinga, nalogo koordinatorja opravlja pristojni organ, ki je izdal dovoljenje regulirani osebi z največjo bilančno vsoto v najpomembnejšem finančnem sektorju;

▼B

(iv) kadar je finančni konglomerat skupina brez matičnega podjetja na čelu, ali v vseh drugih primerih, nalogo koordinatorja opravlja pristojni organ, ki je izdal dovoljenje za opravljanje poslov regulirani osebi z najvišjo bilančno vsoto v najpomembnejšem finančnem sektorju.

3. V posebnem primeru lahko ustrezni pristojni organi na podlagi medsebojnega dogovora opustijo merila iz odstavka 2, če bi bila uporaba teh meril neustrezna, pri tem pa upoštevajo strukturo konglomerata in relativen pomen dejavnosti v različnih državah. V takih primerih za koordinatorja imenujejo drug pristojni organ, vendar pred sprejetjem odločitve pristojni organi dajo konglomeratu možnost podati svoje mnenje o odločitvi.

Člen 11

Naloge koordinatorja

1. Naloge, ki jih mora opravljati koordinator glede dopolnilnega nadzora, so:

(a) usklajevanje zbiranja in posredovanja pomembnih ali nujnih podatkov v okviru rednega poslovanja in v nujnih situacijah, vključno s posredovanjem podatkov, ki so pomembni za izvajanje nadzora pristojnega organa po sektorskih predpisih;

(b) nadzorni pregled in ocena finančnega položaja finančnega konglomerata;

(c) ocena usklajenosti s predpisi o kapitalski ustreznosti in koncentraciji tveganja in poslih v skupini, kakor določajo členi 6, 7 in 8;

(d) ocena sestave finančnega konglomerata, organizacijskega sistema in sistema notranjih kontrol, kakor določa člen 9;

(e) načrtovanje in usklajevanje nadzornih dejavnosti v okviru rednega poslovanja in v nujnih situacijah v sodelovanju z ustreznimi vključenimi pristojnimi organi;

(f) druge naloge, ukrepi in odločitve, ki jih koordinatorju nalaga ta direktiva ali izhajajo iz uporabe te direktive.

Za olajšanje in vzpostavitev dopolnilnega nadzora na široki pravni podlagi imajo koordinator ter drugi ustrezni pristojni organi in, če je potrebno, tudi drugi zadevni pristojni organi, vzpostavljene sporazume o sodelovanju. Na tej podlagi se lahko koordinatorju dodelijo dodatne naloge in lahko natančno opredelijo postopke sprejemanja odločitev med ustreznimi pristojnimi organi, kakor je določeno v členih 3, 4, 5 (4), 6, 12(2), 16 in 18, ter postopke za sodelovanje z drugimi pristojnimi organi.

2. Če koordinator potrebuje podatke, ki so že bili posredovani drugemu pristojnemu organu na podlagi sektorskih predpisov, vzpostavi stik s tem pristojnim organom, če je to mogoče, z namenom preprečitve podvajanja poročil različnim organom, ki so vključeni v nadzor.

3. Ne glede na možnost prenosa določenih nadzornih pristojnosti in odgovornosti, ki jo predpisuje zakonodaja Skupnosti, prisotnost koordinatorja, ki so mu dodeljene različne naloge glede dopolnilnega nadzora reguliranih oseb v finančnem konglomeratu, ne sme vplivati na naloge in odgovornosti pristojnih organov, ki jih predpisujejo sektorski predpisi.

Člen 12

Sodelovanje in izmenjava podatkov med pristojnimi organi

1. Pristojni organi, odgovorni za nadzor reguliranih oseb v finančnem konglomeratu in pristojni organ, imenovan za koordinatorja za ta finančni konglomerat, tesno medsebojno sodelujejo. Brez poseganja v njihove odgovornosti po sektorskih predpisih, si ti organi, ne glede na

▼B

to, ali imajo sedež v isti državi članici ali ne, posredujejo vse podatke, ki so bistveni ali pomembni za izvajanje nadzora drugih organov na podlagi sektorskih predpisov in te direktive. V tem smislu si pristojni organi in koordinator na zahtevo ter na lastno pobudo sporočijo vse pomembne ter vse bistvene podatke.

Tako sodelovanje zagotovi pridobivanje in izmenjavo podatkov najmanj o:

(a) identifikaciji sestave skupine z navedbo vseh glavnih oseb, ki spadajo k finančnemu konglomeratu, kakor tudi vseh organov, pristojnih za nadzor reguliranih oseb v skupini;

(b) strateški politiki finančnega konglomerata;

(c) finančnem položaju finančnega konglomerata, predvsem glede kapitalske ustreznosti, poslov v skupini, koncentracije tveganja in dobičkonosnosti;

(d) glavnih delničarjih in upravi finančnega konglomerata;

(e) organizaciji, upravljanju s tveganji ter sistemi notranjih kontrol na ravni finančnega konglomerata;

(f) postopkih za zbiranje podatkov od oseb v finančnem konglomeratu in preverjanju teh podatkov;

(g) neugodnem razvoju v reguliranih osebah ali v drugih osebah finančnega konglomerata, ki bi lahko resno vplival na regulirane osebe;

(h) večjih sankcijah in izrednih ukrepih, ki jih pristojni organi sprejmejo v skladu s sektorskimi predpisi ali to direktivo.

Pristojni organi lahko izmenjajo podatke, ki so potrebni za opravljanje njihovih nalog in se nanašajo na regulirane osebe v finančnem konglomeratu, ter v skladu z določbami iz sektorskih predpisov z naslednjimi organi: s centralnimi bankami, Evropskim sistemom centralnih bank in Evropsko centralno banko.

2. Brez poseganja v njihove odgovornosti po sektorskih predpisih se zadevni pristojni organi pred sprejetjem odločitve medsebojno posvetujejo o naslednjih zadevah, če so njihove odločitve pomembne za naloge nadzora drugih pristojnih organov:

(a) spremembe v sestavi delničarjev, organizacije ali uprave reguliranih oseb v finančnem konglomeratu, ki zahtevajo soglasje ali izdajo dovoljenja pristojnih organov;

(b) večje sankcije ali izredni ukrepi, ki jih sprejmejo pristojni organi.

Pristojni organ lahko opusti posvetovanje v nujnih primerih ali če bi tako posvetovanje lahko ogrozilo uspešnost odločitve. V tem primeru mora pristojni organ nemudoma obvestiti druge pristojne organe.

3. Koordinator lahko pozove pristojne organe države članice, v kateri je sedež matičnega podjetja, in ki sami ne izvajajo dopolnilnega nadzora po členu 10, da zaprosijo matično podjetje za vse podatke, ki bi bili pomembni za opravljanje nalog koordinatorja, določenih v členu 11, in da se ti podatki posredujejo koordinatorju.

Če so podatki iz člena 14(2) že bili sporočeni pristojnemu organu na podlagi sektorskih predpisov, lahko pristojni organi, odgovorni za izvajanje dopolnilnega nadzora, zaprosijo omenjeni organ, da pridobi te podatke.

4. Države članice odobrijo izmenjavo podatkov med svojimi pristojnimi organi ter med svojimi pristojnimi organi in drugimi organi, kakor je navedeno v odstavkih 1, 2 in 3. Zbiranje ali posedovanje podatkov glede osebe v finančnem konglomeratu, ki ni regulirana oseba, nikakor ne pomeni, da se od pristojnih organov zahteva izvajanje nadzora v povezavi s temi osebami na solo osnovi.

▼B

Za podatke, prejete v okviru dopolnilnega nadzora, in predvsem za vsako izmenjavo podatkov med pristojnimi organi ter med pristojnimi organi in drugimi organi, kakor je določeno v tej direktivi, veljajo določbe o varovanju poslovne skrivnosti in sporočanju zaupnih podatkov, ki so navedene v sektorskih predpisih.

Člen 13

Upravni organ mešanih finančnih holdingov

Države članice zahtevajo od oseb, ki dejansko upravljajo poslovanje mešanega finančnega holdinga, da so na dovolj dobrem glasu in imajo zadosti izkušenj za opravljanje teh nalog.

Člen 14

Dostop do podatkov

1. Države članice zagotovijo, da znotraj njihove pristojnosti ni pravnih ovir, ki bi fizičnim ali pravnim osebam, reguliranim in nereguliranim osebam, ki so vključeni v dopolnilni nadzor, preprečevale izmenjavo podatkov, ki so morda pomembni za dopolnilni nadzor.

2. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi, zadolženi za izvajanje dopolnilnega nadzora v finančnem konglomeratu, ko pristopijo, neposredno ali posredno, k osebi finančnega konglomerata, regulirani ali neregulirani, dostop do katerih koli podatkov, ki bi bili lahko pomembni za dopolnilni nadzor.

Člen 15

Preverjanje

Če pri izvajanju te direktive pristojni organi v posebnih primerih želijo preveriti podatke v zvezi z neko osebo, regulirano ali neregulirano, ki je del finančnega konglomerata in je v drugi državi članici, lahko zaprosijo pristojne organe druge države članice, da opravijo preverjanje.

Organi, ki prejmejo tako zahtevo, v okviru svojih pooblastil ukrepajo, tako da sami opravijo preverjanje, dovolijo izvedbo preverjanja revizorju ali strokovnjaku ali dovolijo organu, ki da zahtevo, da preverjanje opravi sam.

Pristojni organ, ki je dal zahtevo, lahko, če želi, sodeluje pri preverjanju, če preverjanja ne opravi sam.

Člen 16

Izvršilni ukrepi

Če regulirane osebe v finančnem konglomeratu ne izpolnjujejo pogojev iz členov 6 do 9 ali če pogoje izpolnjujejo, vendar je njihova solventnost vseeno ogrožena, ali če posli v skupini ali koncentracija tveganja ogrožajo finančni položaj reguliranih oseb, so za čimprejšnjo odpravo situacije potrebni nujni ukrepi:

— koordinatorja za mešani finančni holding,

— pristojnih organov za regulirane osebe; v ta namen koordinator obvesti te pristojne organe o svojih ugotovitvah.

Brez poseganja v člen 17(2) lahko države članice določijo, katere ukrepe lahko sprejmejo njihovi pristojni organi glede mešanih finančnih holdingov.

Vključeni pristojni organi, tudi koordinator, uskladijo svoje nadzorne dejavnosti, kadar je to ustrezno.

▼B

Člen 17

Dodatna pooblastila pristojnih organov

1. Do nadaljnje uskladitve sektorskih predpisov države članice zagotovijo, da so njihovi pristojni organi pooblaščeni za sprejetje katerega koli nadzornega ukrepa, ki je potreben za preprečevanje ali ukrepanje pri neupoštevanju sektorskih predpisov s strani reguliranih oseb v finančnem konglomeratu.

2. Brez poseganja v predpise kazenskega prava držav članic te države poskrbijo, da se kazni in ukrepi za očitne kršitve ali vzroke teh kršitev naložijo mešanim finančnim holdingom ali njihovim direktorjem, ki kršijo zakone in druge predpise, sprejete za izvajanje te direktive. V nekaterih primerih taki ukrepi zahtevajo posredovanje sodišč. Pristojni organi s tesnim sodelovanjem poskrbijo, da kazni ali ukrepi dosežejo želene rezultate.

ODDELEK 4

TRETJE DRŽAVE

Člen 18

Matična podjetja zunaj Skupnosti

1. Ne glede na sektorske predpise iz člena 5(3) pristojni organi preverijo, ali so regulirane osebe, katerih matično podjetje ima sedež zunaj Skupnosti, predmet nadzora, ki ga opravljajo pristojni organi tretje države in ki je enak nadzoru, kakor ga predpisujejo določbe te direktive o dopolnilnem nadzoru reguliranih oseb iz člena 5(2). Preverjanje opravi pristojni organ, ki bi bil ob uporabi meril iz člena 10(2) imenovan za koordinatorja, na zahtevo matičnega podjetja ali katere koli regulirane osebe, ki ima dovoljenje za opravljanje poslov v Skupnosti, ali na lastno pobudo. Ta pristojni organ se posvetuje z drugimi ustreznimi pristojnimi organi in upošteva vsako ustrezno navodilo, ki ga pripravi Odbor za finančne konglomerate v skladu s členom 21(5). Za ta namen se pristojni organ pred sprejetjem odločitve posvetuje z Odborom.

2. Če enakega nadzora iz odstavka 1 ni, države članice za regulirane osebe smiselno uporabijo predpise o dopolnilnem nadzoru reguliranih oseb iz člena 5(2). Kot alternativo lahko pristojni organi uporabijo eno od metod iz odstavka 3.

3. Države članice lahko svojih pristojnim organom dovolijo uporabo drugih metod, ki zagotavljajo ustrezen dopolnilni nadzor nad reguliranimi osebami v finančnem konglomeratu. Te metode mora odobriti koordinator po posvetu z drugimi ustreznimi pristojnimi organi. Pristojni organi lahko predvsem zahtevajo ustanovitev mešanega finančnega holdinga s sedežem v Skupnosti in uporabijo to direktivo za regulirane osebe v finančnem konglomeratu, na čelu katerega je ta holding. Te metode morajo dosegati cilje dopolnilnega nadzora, ki so določeni v tej direktivi, in je o njih treba obvestiti druge vključene pristojne organe in Komisijo.

Člen 19

Sodelovanje s pristojnimi organi tretjih držav

1. Člen 25(1) in (2) Direktive 2000/12/ES in člen 10a Direktive 98/78/ES se smiselno uporabita za sklepanje sporazumov z eno ali več tretjimi državami glede načina izvajanja dopolnilnega nadzora reguliranih oseb v finančnem konglomeratu.

▼M1

2. Brez poseganja v člen 300(1) in (2) Pogodbe Komisija s pomočjo Evropskega odbora za bančništvo, Evropskega odbora za zavarovanje in poklicne pokojnine in Odbora za finančne konglomerate preuči izid pogajanj iz odstavka 1 in nastale razmere.

▼B

POGLAVJE III

POOBLASTILA, PRENESENA NA KOMISIJO IN POSTOPEK ODBORA

Člen 20

Pooblastila, prenesena na Komisijo

1. Komisija v skladu s postopkom iz člena 21(2) sprejme strokovne spremembe te direktive na naslednjih področjih:

(a) natančnejše oblikovanje opredelitev iz člena 2, ki bodo upoštevale razvojne spremembe na finančnih trgih pri uporabi te direktive;

(b) natančnejše oblikovanje opredelitev iz člena 2 zaradi zagotovitve enotne uporabe te direktive v Skupnosti;

(c) uskladitev izrazoslovja in oblikovanje opredelitev v direktivi v skladu z novejšimi pravnimi akti Skupnosti o reguliranih osebah in z njimi povezanih zadevah;

(d) natančnejša opredelitev izračunskih metod, navedenih v Prilogi I, ki bo upoštevala napredek na finančnih trgih in razvoj tehnik presojanja;

(e) uskladitev predpisov, sprejetih na podlagi členov 7 in 8 ter Priloge II za spodbuditev enotne uporabe v Skupnosti.

2. Komisija obvesti javnost o vsakem predlogu, danem v skladu s tem členom, in se posvetuje z zainteresiranimi strankami, preden osnutke ukrepov predloži Odboru za finančne konglomerate, kakor določa člen 21.

Člen 21

Odbor

1. Komisiji pomaga Odbor za finančne konglomerate, v nadaljevanju „odbor“.

2. Ob vsakem sklicu na ta odstavek se uporabita člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES ob upoštevanju določb člena 8.

Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

4. Brez poseganja v že sprejete izvedbene ukrepe se ob izteku štiriletnega obdobja od začetka veljavnosti te direktive uporaba določb te direktive glede sprejetja tehničnih predpisov in odločitev v zvezi s postopki iz odstavka 2 odloži. Na predlog Komisije lahko Evropski parlament in Svet obnovita zadevne določbe v skladu s postopkom iz člena 251 Pogodbe in jih v ta namen pregledata še pred iztekom zgoraj navedenega obdobja.

5. Odbor lahko da splošno navodilo o tem, ali bodo načini dopolnilnega nadzora pristojnih organov v tretjih državah dosegli cilje dopolnilnega nadzora iz te direktive, kar zadeva regulirane osebe v finančnem konglomeratu, kadar ima oseba, ki je na čelu skupine, sedež zunaj Skupnosti. Odbor redno pregleduje ta navodila in upošteva vse spremembe dopolnilnega nadzora, ki ga opravljajo pristojni organi.

6. Države članice sproti obveščajo odbor o načelih, ki jih uporabljajo glede nadzora nad posli v skupini in koncentracijo tveganja.

▼B

POGLAVJE IV

SPREMEMBE OBSTOJEČIH DIREKTIV

Člen 22

Spremembe Direktive 73/239/EGS

Direktiva 73/239/EGS se spremeni, kakor sledi:

1. vstavi se naslednji člen:

„Člen 12a

1. Posvetovanje s pristojnimi organi druge vključene države članice je potrebno pred izdajo dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnici, ki je:

(a) hčerinsko podjetje zavarovalnice, ki ima dovoljenje za opravljanje poslov v drugi državi članici; ali

(a) hčerinsko podjetje matičnega podjetja zavarovalnice, ki ima dovoljenje za opravljanje poslov v drugi državi članici; ali

(c) ki jo obvladujejo iste osebe, fizične ali pravne, kakor zavarovalnico, ki ima dovoljenje za opravljanje poslov v drugi državi članici.

2. Posvetovanje s pristojnimi organi vključene države članice, ki so pooblaščeni za nadzor nad kreditnimi institucijami ali investicijskimi družbami, je potrebno pred izdajo dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnici, ki je:

(a) hčerinsko podjetje kreditne institucije ali investicijske družbe, ki ima dovoljenje za opravljanje poslov v Skupnosti; ali

(b) hčerinsko podjetje matičnega podjetja kreditne institucije ali investicijske družbe, ki ima dovoljenje za opravljanje poslov v Skupnosti; ali

(c) ki jo obvladuje ista oseba, fizična ali pravna, ki obvladuje kreditno institucijo ali investicijsko družbo, ki ima dovoljenje za opravljanje poslov v Skupnosti.

3. Ustrezni pristojni organi iz odstavkov 1 in 2 se medsebojno posvetujejo predvsem glede ocenjevanja primernosti delničarjev ter dobrega imena in izkušenj direktorjev, ki so vključeni v upravljanje druge osebe iste skupine. Drug drugemu sporočijo podatke o primernosti delničarjev ter o dobrem imenu in izkušnjah direktorjev, ki so za druge vključene pristojne organe pomembni pri izdaji dovoljenj za opravljanje poslov kakor tudi pri rednem ocenjevanju izpolnjevanja pogojev poslovanja.“

2. členu 16(2) se dodajo naslednji pododstavki:

„Razpoložljivi minimalni kapital se zmanjša tudi za naslednje postavke:

(a) udeležba zavarovalnice v

— zavarovalnicah v smislu člena 6 te direktive, člena 6 Prve direktive 79/267/EGS z dne 5. marca 1979 o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o začetku opravljanja in opravljanjem dejavnosti neposrednega življenjskega zavarovanja ([1]), ali člena 1(b) Direktive 98/78/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([2]),

— pozavarovalnicah v smislu člena 1(c) Direktive 98/78/ES,

([1]) UL L 63, 13.3.1979, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2002/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 77, 20.3.2002, str. 11).

([2]) UL L 330, 5.12.1998, str. 1.

▼B

— zavarovalnih holdingih v smislu člena 1(i) Direktive 98/78/ES,

— kreditnih institucijah in finančnih institucijah v smislu člena 1 (1) in (5) Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([1]),

— investicijskih družbah in finančnih institucijah v smislu člena 1(2) Direktive 93/22/EGS ([2]) in člena 2(4) in (7) Direktive 93/6/EGS ([3]);

(b) vsaka izmed naslednjih postavk, ki jih ima zavarovalnica v odnosu do oseb iz točke (a), v katerih je udeležena:

— instrumenti iz odstavka 3,

— instrumenti iz člena 18(3) Direktive 79/267/EGS,

— podrejene terjatve in instrumenti iz člena 35 in člena 36(3) Direktive 2000/12/ES.

Če so deleži v drugi kreditni instituciji, investicijski družbi, finančni instituciji, zavarovalnici ali pozavarovalnici ali zavarovalnem holdingu pridobljeni začasno kot finančna pomoč za reorganizacijo z namenom ohranitve te osebe, lahko pristojni organ odstopi od zahteve uporabe določb glede zmanjšanja iz (a) in (b) četrtega pododstavka.

Kot alternativo odbitku postavk iz točk (a) in (b) četrtega pododstavka, ki jih ima zavarovalnica v kreditnih institucijah, investicijskih družbah in finančnih institucijah, lahko države članice svojim zavarovalnicam dovolijo, da smiselno uporabijo metode 1, 2 ali 3 iz Priloge I k Direktivi 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu ([4]) Metoda 1 (Računovodska konsolidacija) se uporabi samo, če pristojni organ zaupa v raven integracije upravljanja in notranjih kontrol za osebe, ki bi bile zajete v konsolidacijo. Izbrana metoda se naj uporablja dosledno in dalj časa.

Države članice lahko zagotovijo, da zavarovalnicam, ki so predmet dopolnilnega nadzora po Direktivi 98/78/ES ali dopolnilnega nadzora po Direktivi 2002/87/ES pri izračunavanju minimalnega kapitala skladno z določbami te direktive ni treba odbiti postavk iz (a) in (b) četrtega pododstavka, ki jih imajo v kreditnih institucijah, investicijskih družbah, finančnih institucijah, zavarovalnicah in pozavarovalnicah ali zavarovalnih holdingih, ki so vključene v dopolnilni nadzor.

Za namene odbitka udeležb iz tega odstavka udeležba pomeni udeležbo v smislu člena 1(f) Direktive 98/78/ES.“

Člen 23

Spremembe Direktive 79/267/EGS

Direktiva 79/267/EGS se spremeni, kakor sledi:

1. vstavi se naslednji člen:

([1]) UL L 126, 26.5.2000, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2000/28/EGS (UL L 275, 27.10.2000, str. 37).
([2]) UL L 141, 11.6.1993, str. 27. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2000/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 290, 17.11.2000, str. 27).
([3]) UL L 141, 11.6.1993, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 98/33/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 204, 21.7.1998, str. 29).
([4]) UL L 35, 11.2.2003.

▼B

„Člen 12a

1. Posvet s pristojnimi organi druge vključene države članice je potreben pred izdajo dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnici za življenjska zavarovanja, ki je:

(a) hčerinsko podjetje zavarovalnice z dovoljenjem za poslovanje v drugi državi članici; ali

(b) hčerinsko podjetje matičnega podjetja zavarovalnice z dovoljenjem za poslovanje v drugi državi članici; ali

(c) ki jo obvladuje ista oseba, fizična ali pravna, ki obvladuje zavarovalnico z dovoljenjem za poslovanje v drugi državi članici.

2. S pristojnim organom vključene države članice, ki je odgovoren za nadzor nad kreditnimi institucijami ali investicijskimi družbami, se je treba posvetovati pred izdajo dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnici za življenjska zavarovanja, ki je:

(a) hčerinsko podjetje kreditne institucije ali investicijske družbe z dovoljenjem za opravljanje poslov v Skupnosti; ali

(b) hčerinsko podjetje matične kreditne institucije ali investicijske družbe z dovoljenjem za opravljanje poslov v Skupnosti; ali

(c) ki jo obvladuje ista oseba, fizična ali pravna, ki obvladuje kreditno institucijo ali investicijsko družbo z dovoljenjem za opravljanje poslov v Skupnosti.

3. Ustrezni pristojni organi iz odstavkov 1 in 2 se med seboj posvetujejo predvsem glede ocenjevanja primernosti delničarjev ter ugleda in izkušenj direktorjev, ki so vključeni v upravljanje druge osebe iste skupine. Drug drugemu sporočijo podatke o primernosti delničarjev ter dobrem imenu in izkušnjah direktorjev, ki so za druge pristojne organe pomembni pri izdaji dovoljenj za opravljanje poslov kakor tudi pri rednem ocenjevanju izpolnjevanja pogojev poslovanja.“

2. členu 18(2) se dodajo naslednji odstavki:

„Razpoložljiv minimalni kapital se zmanjša za naslednje postavke:

(a) udeležbe življenjske zavarovalnice v

— zavarovalnicah v smislu člena 6 te direktive, člena 6 Direktive 73/239/EGS ([1]), ali člena 1(b) Direktive 98/78/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([2]),

— pozavarovalnicah v smislu člena 1(c) Direktive 98/78/ES,

— zavarovalnih holdingih v smislu člena 1(i) Direktive 98/78/ES,

— kreditnih institucijah in finančnih institucijah v smislu člena 1 (1) in (5) Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([3]),

— investicijskih družbah in finančnih institucijah v smislu člena 1(2) Direktive 93/22/EGS ([4]) in členov 2(4) in 2(7) Direktive 93/6/EGS ([5]);

([1]) UL L 228, 16.8.1973, str. 3. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2002/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 77, 20.3.2002, str. 17).
([2]) UL L 330, 5.12.1998, str. 1.
([3]) UL L 126, 26.5.2000, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2000/28/ES (UL L 275, 27.10.2000, str. 37).
([4]) UL L 141, 11.6.1993, str. 27. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2000/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 290, 17.11.2000, str. 27).
([5]) UL L 141, 11.6.1993, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 98/33/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 204, 21.7.1998, str. 29).

▼B

(b) vsako med naslednjimi postavkami, ki jih ima življenjska zavarovalnica v odnosu do oseb iz točke (a), v katerih je udeležena:

— instrumenti iz odstavka 3,

— instrumenti iz člena 16(3) Direktive 73/239/EGS,

— podrejene terjatve in instrumenti iz člena 35 in člena 36(3) Direktive 2000/12/ES.

Če so deleži v drugi kreditni instituciji, investicijski družbi, finančni instituciji, zavarovalnici ali pozavarovalnici ali zavarovalnem holdingu pridobljeni začasno kot finančna pomoč za reorganizacijo zaradi ohranitve te osebe, lahko pristojni organ odstopi od zahteve uporabe določb glede odbitkov iz (a) in (b) tretjega pododstavka.

Kot alternativo odbitku postavk iz točk (a) in (b) tretjega pododstavka, ki jih ima zavarovalnica v kreditnih institucijah, investicijskih družbah in finančnih institucijah, lahko države članice svojim zavarovalnicam dovolijo, da smiselno uporabijo metode 1, 2 ali 3 iz Priloge I k Direktivi 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu ([1]) Metoda 1 (Računovodska konsolidacija) se uporabi samo, če pristojni organ zaupa v raven integracije upravljanja in notranjih kontrol za osebe, ki bi bile zajete v konsolidacijo. Izbrana metoda naj se uporablja dosledno in dalj časa.

Države članice lahko zagotovijo, da zavarovalnicam, ki so predmet dopolnilnega nadzora po Direktivi 98/78/ES ali dopolnilnega nadzora po Direktivi 2002/87/ES pri izračunavanju minimalnega kapitala skladno z določbami te direktive ni treba odbiti postavk iz (a) in (b) tretjega pododstavka, ki jih imajo v kreditnih institucijah, investicijskih družbah, finančnih institucijah, zavarovalnicah in pozavarovalnicah ali zavarovalnih holdingih, ki so vključene v dopolnilni nadzor.

Za namene odbitka udeležb iz tega odstavka udeležba pomeni udeležbo v smislu člena 1(f) Direktive 98/78/ES.“

Člen 24

Spremembe Direktive 92/49/EGS

Direktiva 92/49/EGS se spremeni, kakor sledi:

1. v člen 15 se vstavi naslednji odstavek:

„1a. Če deleže iz odstavka 1 pridobi zavarovalnica, kreditna institucija ali investicijska družba z dovoljenjem za poslovanje v drugi državi članici, ali matično podjetje take osebe, ali fizična ali pravna oseba, ki tako osebo obvladuje, in če bi kot posledica take pridobitve podjetje, v katerem kupec želi imeti delež, postalo podrejeno ali predmet obvladovanja s strani kupca, je pogoj za oceno pridobitve predhodni posvet iz člena 12a Direktive 73/239/EGS.“

2. člen 16(5c) se nadomesti z naslednjim:

„5c. Ta člen ne preprečuje pristojnim organom, da sporočajo

— centralnim bankam in drugim organom s podobno funkcijo v vlogi monetarnih organov,

— drugim državnim organom, ki so pristojni za nadzorovanje plačilnih sistemov,

podatke, ki jih potrebujejo za opravljanje svojih nalog, niti ne preprečuje tem organom ali institucijam, da bi pristojnim organom sporočali podatke, ki jih te potrebujejo za namene odstavka 4. Za tako

([1]) UL L 35, 11.2.2003.

▼B

pridobljene podatke veljajo pogoji poslovne skrivnosti, ki jih določa ta člen.“

Člen 25

Spremembe Direktive 92/96/EGS

Direktiva 92/96/EGS se spremeni, kakor sledi:

1. v člen 14 se vstavi naslednji odstavek:

„1a. Če deleže iz odstavka 1 pridobi zavarovalnica, kreditna institucija ali investicijska družba z dovoljenjem za poslovanje v drugi državi članici, ali matično podjetje take osebe, ali fizična ali pravna oseba, ki tako osebo obvladuje, in če bi kot posledica take pridobitve podjetje, v katerem kupec želi imeti delež, postalo podrejeno ali predmet obvladovanja s strani kupca, je pogoj za oceno nakupa predhodni posvet iz člena 12a Direktive 73/239/EGS.“

2. člen 15(5c) se nadomesti z naslednjim:

„5c. Ta člen ne preprečuje pristojnim organom, da sporočajo

— centralnim bankam in drugim organom s podobno funkcijo v vlogi monetarnih organov,

— drugim državnim organom, ki so pristojni za nadzorovanje plačilnih sistemov, kjer je to ustrezno,

podatke, ki jih potrebujejo za opravljanje svojih nalog, niti ne preprečuje tem organom ali institucijam, da bi pristojnim organom sporočali podatke, ki jih te potrebujejo za namene odstavka 4. Za tako pridobljene podatke veljajo pogoji poslovne skrivnosti, ki jih določa ta člen.“

Člen 26

Spremembe Direktive 93/6/EGS

V členu 7(3) Direktive 93/6/EGS se prva in druga alinea nadomestita z naslednjim:

„— ‚finančni holding‘ pomeni finančno institucijo, katere hčerinska podjetja so izključno ali pretežno investicijske družbe ali druge finančne institucije, med katerimi je najmanj ena investicijska družba, in ki ni mešani finančni holding v smislu Direktive 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu ([1]),

— ‚mešani holding‘ pomeni matično podjetje, ki ni finančni holding ali investicijska družba ali mešani finančni holding v smislu Direktive 2002/87/ES, katerega hčerinska podjetja zajemajo najmanj eno investicijsko družbo.“

Člen 27

Spremembe Direktive 93/22/EGS

Direktiva 93/22/EGS se spremeni, kakor sledi:

1. členu 6 se dodajo naslednji odstavki:

„Posvet s pristojnimi organi vključene države članice, ki so odgovorni za nadzorovanje kreditnih institucij ali zavarovalnic, je potreben pred izdajo dovoljenja za opravljanje poslov investicijski družbi, ki je:

(a) hčerinsko podjetje kreditne institucije ali zavarovalnice z dovoljenjem za opravljanje poslov v Skupnosti; ali

([1]) UL L 35, 11.2.2003.

▼B

(b) hčerinsko podjetje matične kreditne institucije ali zavarovalnice z dovoljenjem za opravljanje poslov v Skupnosti; ali

(c) ki jo obvladuje ista oseba, fizična ali pravna, ki obvladuje kreditno institucijo ali zavarovalnico z dovoljenjem za opravljanje poslov v Skupnosti.

Ustrezni pristojni organi iz odstavkov 1 in 2 se med seboj posvetujejo predvsem glede ocenjevanja primernosti delničarjev ter dobrega imena in izkušenj direktorjev, ki so vključeni v upravljanje druge osebe iste skupine. Drug drugemu sporočijo podatke o primernosti delničarjev ter dobrem imenu in izkušnjah direktorjev, ki so za druge pristojne organe pomembni pri izdaji dovoljenj za opravljanje poslov kakor tudi pri rednem ocenjevanju izpolnjevanja pogojev poslovanja.“

2. člen 9(2) se nadomesti z naslednjim:

„2. Če deleže iz odstavka 1 pridobi investicijska družba, kreditna institucija ali zavarovalnica, ki ima dovoljenje za poslovanje v drugi državi članici, ali matično podjetje investicijske družbe, kreditne institucije ali zavarovalnice, ki ima dovoljenje za poslovanje v drugi državi članici, ali fizična ali pravna oseba, ki obvladuje investicijsko družbo, kreditno institucijo ali zavarovalnico, ki ima dovoljenje za poslovanje v drugi državi članici, in če bi kot posledica take pridobitve podjetje, v katerem kupec želi imeti delež, postalo podrejeno ali predmet obvladovanja s strani kupca, je pogoj za oceno pridobitve predhodni posvet iz člena 6.“

Člen 28

Spremembe Direktive 98/78/ES

Direktiva 98/78/ES se spremeni, kakor sledi:

1. v členu 1 se točke (g), (h) in (j) nadomestijo z naslednjim:

„(g) ‚udeleženo podjetje‘ pomeni podjetje, ki je bodisi matično podjetje bodisi drugo udeleženo podjetje, ali podjetje, ki je z drugim podjetjem povezano v smislu člena 12(1) Direktive 83/349/EGS;

(h) ‚povezano podjetje‘ pomeni hčerinsko podjetje ali drugo podjetje, v katerem so udeležena druga podjetja, ali podjetje, ki je z drugim podjetjem povezano v smislu člena 12(1) Direktive 83/349/EGS;

(i) ‚zavarovalni holding‘ pomeni matično podjetje, katerega glavna dejavnost je pridobiti in obdržati udeležbe v hčerinskih podjetjih, če so ta hčerinska podjetja izključno ali pretežno zavarovalnice, pozavarovalnice ali zavarovalnice držav nečlanic, pri čemer je najmanj eno hčerinsko podjetje zavarovalnica, in ki ni mešani finančni holding v smislu Direktive 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu ([1]);

(j) ‚mešani zavarovalni holding‘ pomeni matično podjetje, ki ni zavarovalnica, zavarovalnica države nečlanice ali mešani finančni holding v smislu Direktive 2002/87/ES, katerega hčerinska podjetja zajemajo vsaj eno zavarovalnico.“

2. v členu 6(3) se doda naslednji stavek:

„Pristojni organ, ki je dal zahtevo, lahko, če želi, sodeluje pri preverjanju, če preverjanja ne opravi sam.“

3. v členu 8(2) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

([1]) UL L 35, 11.2.2003.

▼B

„Države članice zahtevajo, da imajo zavarovalnice vzpostavljene ustrezne postopke za upravljanje s tveganji in mehanizme notranjih kontrol, vključno z zanesljivimi postopki poročanja in računovodenja za ustrezno prepoznavanje, merjenje in kontrolo poslov, navedenih v odstavku 1. Države članice tudi zahtevajo, da zavarovalnice najmanj enkrat letno poročajo pristojnim organom o pomembnih poslih. Te procese in mehanizme pregledujejo pristojni organi.“

4. vstavi se naslednji člen:

„Člen 10a

Sodelovanje s pristojnimi organi tretjih držav

1. Na zahtevo države članice ali na lastno pobudo lahko Komisija predloži Svetu predloge za sklepanje sporazumov z eno ali več tretjimi državami o sredstvih za izvajanje dopolnilnega nadzora nad:

(a) zavarovalnicami, ki imajo kot udeležena podjetja deleže v podjetjih v smislu člena 2, ki imajo sedež v tretji državi;

(b) zavarovalnicami v državi nečlanici, ki imajo kot udeležena podjetja deleže v podjetjih v smislu člena 2, ki imajo sedež v Skupnosti.

2. Sporazumi iz odstavka 1 skrbijo, da:

(a) pristojni organi držav članic lahko pridobijo podatke, ki jih potrebujejo za dopolnilni nadzor zavarovalnic, ki imajo sedež v Skupnosti in ki imajo hčerinska podjetja ali so udeležena v podjetjih zunaj Skupnosti; in

(b) pristojni organi tretjih držav lahko pridobijo podatke, ki jih potrebujejo za dopolnilni nadzor zavarovalnic, ki imajo sedež na njihovem ozemlju in ki imajo hčerinska podjetja ali so udeležena v podjetjih v eni ali več državah članicah.

3. Komisija in Odbor za zavarovanja proučita rezultat pogajanj iz odstavka 1 in nastali položaj.

Člen 10b

Upravni organ zavarovalnih holdingov

Države članice zahtevajo, da so osebe, ki uspešno opravljajo dejavnosti zavarovalnega holdinga, na dovolj dobrem glasu in imajo zadosti izkušenj za opravljanje teh nalog.“

5. Prilogi I.1. B se doda naslednji odstavek:

„Če ni kapitalskih povezav med podjetji v zavarovalni skupini, pristojni organ določi, kateri sorazmerni delež se upošteva.“

6. v Prilogi I.2 se doda naslednja točka:

„**2.4 a Povezane kreditne institucije, investicijske družbe in finančne institucije**

Pri izračunavanju prilagojene solventnosti zavarovalnice, ki je udeleženo podjetje v kreditni instituciji, investicijski družbi ali finančni instituciji, se smiselno uporabijo pravila iz člena 16(1) Direktive 73/239/EGS in člena 18 Direktive 79/267/EGS o odbitku take udeležbe, kakor tudi določbe o sposobnosti držav članic, da pod določenimi pogoji dovolijo uporabo drugih metod in dovolijo, da se te udeležbe ne odtegnejo.“

Člen 29

Spremembe Direktive 2000/12/ES

Direktiva 2000/12/ES se spremeni:

1. člen 1 se spremeni, kakor sledi:

▼B

(a) točka (9) se nadomesti z naslednjim:

„9. ‚udeležba za namene konsolidiranega nadzora in za namene točk 15 in 16 člena 34(2)‘ pomeni udeležbo v smislu prvega stavka člena 17 Direktive 78/660/EGS, ali lastništvo, neposredno ali posredno, 20 % ali več glasovalnih pravic ali kapitala podjetja.“

(b) točki (21) in (22) se nadomestita z naslednjim:

„21. ‚finančni holding‘ pomeni finančno institucijo, katere hčerinska podjetja so izključno ali pretežno kreditne institucije ali finančne institucije, med katerimi je najmanj ena kreditna institucija, in ki ni mešani finančni holding v smislu Direktive 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu ([1]);

22. ‚mešani holding‘ pomeni matično podjetje, ki ni finančni holding ali kreditna institucija ali mešani finančni holding v smislu Direktive 2002/87/ES, katerega hčerinska podjetja zajemajo najmanj eno kreditno institucijo;“

2. členu 12 se dodajo naslednji odstavki:

„Posvet s pristojnimi organi vključene države članice, ki so pooblaščeni za nadzor zavarovalnic ali investicijskih družb, je potreben pred izdajo dovoljenja za opravljanje poslov kreditni instituciji, ki:

(a) je hčerinsko podjetje zavarovalnice ali investicijske družbe z dovoljenjem za opravljanje poslov v Skupnosti; ali

(b) je hčerinsko podjetje matične zavarovalnice ali investicijske družbe z dovoljenjem za opravljanje poslov v Skupnosti; ali

(c) jo obvladuje ista oseba, fizična ali pravna, ki obvladuje zavarovalnico ali investicijsko družbo z dovoljenjem za opravljanje poslov v Skupnosti.

Pristojni nadzorni organi iz odstavkov 1 in 2 se med seboj posvetujejo predvsem glede ocenjevanja primernosti delničarjev ter dobrega imena in izkušenj direktorjev, ki so vključeni v upravljanje druge osebe iste skupine. Drug drugemu sporočijo podatke o primernosti delničarjev ter dobrem imenu in izkušnjah direktorjev, ki so za druge pristojne organe pomembni pri izdajanju dovoljenj za opravljanje poslov kakor tudi pri rednem ocenjevanju izpolnjevanja pogojev poslovanja.“

3. člen 16(2) se nadomesti z naslednjim:

„2. Če deleže iz odstavka 1 pridobi kreditna institucija, zavarovalnica ali investicijska družba, ki ima dovoljenje za poslovanje v drugi državi članici, ali matično podjetje kreditne institucije, zavarovalnice ali investicijske družbe, ki ima dovoljenje za poslovanje v drugi državi članici, ali fizična ali pravna oseba, ki obvladuje kreditno institucijo, zavarovalnico ali investicijsko družbo, ki ima dovoljenje za poslovanje v drugi državi članici, in če bi kot posledica take pridobitve podjetje, v katerem kupec želi imeti delež, postalo podrejeno ali predmet obvladovanja s strani kupca, je pogoj za oceno pridobitve predhodni posvet iz člena 12.“

4. člen 34(2) se spremeni, kakor sledi:

(a) v prvem pododstavku se točki 12 in 13 nadomestita z naslednjim:

„12. deleži v drugih kreditnih in finančnih institucijah, ki presegajo 10 % kapitala teh institucij;

([1]) UL L 35, 11.2.2003.

▼B

13. podrejeni dolg in instrumenti iz člena 35 in člena 36(3), ki jih ima kreditna institucija do kreditne ali finančne institucije, v kateri ima več kakor 10-odstotno udeležbo v kapitalu v vsakem posameznem primeru;

14. deleži v drugih kreditnih in finančnih institucijah do višine 10 % njihovega kapitala, podrejeni dolg in instrumenti iz člena 35 in člena 36(3), ki jih ima kreditna institucija do kreditne in finančne institucije, ki niso navedene v točkah 12 in 13 tega pododstavka, kadar skupna vsota teh deležev, podrejenega dolga in instrumentov presega 10 % lastnih virov te kreditne institucije, izračunano pred odbitkom postavk iz točk 12 do 16 tega pododstavka;

15. udeležbe v smislu člena 1(9), ki jih ima kreditna institucija v

— zavarovalnicah v smislu člena 6 Direktive 73/239/EGS, člena 6 Direktive 79/267/EGS ali člena 1(b) Direktive 98/78/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([1]),

— pozavarovalnicah v smislu člena 1(c) Direktive 98/78/ES,

— zavarovalnih holdingih v smislu člena 1(i) Direktive 98/78/ES;

16. vsaka izmed naslednjih postavk, ki jih ima kreditna institucija v odnosu do oseb iz točke (15), v katerih je udeležena:

— instrumenti iz člena 16(3) Direktive 73/239/EGS,

— instrumenti iz člena 18(3) Direktive 79/267/EGS;“

(b) drugi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Če so deleži v drugi kreditni instituciji, finančni instituciji, zavarovalnici ali pozavarovalnici ali zavarovalnem holdingu pridobljeni začasno kot finančna pomoč za reorganizacijo zaradi ohranitve te osebe, lahko pristojni organ odstopi od zahteve uporabe določb glede odbitkov iz točk 12 do 16.

Kot alternativo odbitku postavk iz točk 15 in 16 lahko države članice svojim kreditnim institucijam dovolijo, da smiselno uporabijo metode 1, 2 ali 3 iz Priloge I k Direktivi 2002/87/ES. Metoda 1 (Računovodska konsolidacija) se uporabi samo, če pristojni organ zaupa v raven integracije upravljanja in notranjih kontrol za osebe, ki bi bile zajete v konsolidacijo. Izbrana metoda naj se uporablja dosledno in dalj časa.

Države članice lahko zagotovijo, da pri izračunavanju lastnih virov na soloosnovi kreditnim institucijam, ki so predmet konsolidiranega nadzora skladno s poglavjem 3 ali dopolnilnega nadzora skladno z Direktivo 2002/87/ES, ni treba odbiti postavk iz točk 12 do 16, ki jih imajo v kreditnih institucijah, finančnih institucijah, zavarovalnicah ali pozavarovalnicah ali zavarovalnih holdingih, ki so vključene v konsolidirani ali dopolnilni nadzor.

Ta določba velja za vsa pravila varnega in skrbnega poslovanja, ki so usklajena s pravnimi akti Skupnosti.“

5. člen 51(3) se nadomesti z naslednjim:

„3. Državam članicam ni treba uporabiti omejitev iz odstavkov 1 in 2 za deleže v zavarovalnicah, kakor določata Direktiva 73/239/

([1]) UL L 330, 5.12.1998, str. 1.

▼B

EGS in Direktiva 79/267/EGS, ali v pozavarovalnicah, kakor določa Direktiva 98/78/ES.“

6. zadnji stavek v členu 52(2) se nadomesti z naslednjim:

„Brez poseganja v člen 54a konsolidacija finančnega položaja finančnega holdinga v nobenem primeru ne pomeni, da morajo pristojni organi opravljati nadzorno vlogo v finančnem holdingu na solo osnovi.“

7. člen 54 se spremeni, kakor sledi:

(a) v odstavku 1 se doda naslednji pododstavek:

„Če so podjetja povezana v smislu člena 12(1) Direktive 83/349/EGS, pristojni organi določijo, kako naj se konsolidacija izvede.“

(b) v odstavku 4, prvi pododstavek, se črta tretja alinea;

8. vstavi se naslednji člen:

„Člen 54a

Upravni organ finančnih holdingov

Države članice zahtevajo, da so osebe, ki dejansko upravljajo poslovanje finančnega holdinga, na dovolj dobrem glasu in imajo zadosti izkušenj za opravljanje teh nalog.“

9. vstavi se naslednji člen:

„Člen 55a

Posli v skupini z mešanimi holdingi

Brez poseganja v določbe naslova 4, poglavja 2, oddelka 3 te direktive države članice poskrbijo, da pristojni organi, ki so pooblaščeni za nadzorovanje kreditnih institucij, izvajajo splošen nadzor poslov med kreditno institucijo in mešanim holdingom ter njegovimi hčerinskimi podjetji, če je matično podjetje ene ali več kreditnih institucij mešani holding.

Pristojni organi zahtevajo, da imajo kreditne institucije vzpostavljene ustrezne postopke za upravljanje s tveganji in mehanizme notranjih kontrol, vključno z zanesljivimi postopki poročanja in računovodenja za ustrezno prepoznavanje, merjenje, spremljanje in nadzor poslov z matičnim mešanim holdingom in njegovimi hčerinskimi podjetji. Pristojni organi zahtevajo, da kreditne institucije poročajo o pomembnejših poslih s temi osebami, ki niso posli iz člena 48. Te postopke in pomembnejše posle pregledujejo pristojni organi.

Če posli v skupini ogrožajo finančni položaj kreditne institucije, pristojni organ, pooblaščen za nadzor institucije, sprejme ustrezne ukrepe.“

10. v členu 56(7) se doda naslednji stavek:

„Pristojni organ, ki je dal zahtevo, lahko, če želi, sodeluje pri preverjanju, če preverjanja ne opravi sam.“

11. vstavi se naslednji člen:

„Člen 56a

Matična podjetja iz tretjih držav

Če kreditna institucija, katere matično podjetje je kreditna institucija ali finančni holding s sedežem zunaj Skupnosti, ni predmet konsolidiranega nadzora v skladu s členom 52, pristojni organi preverijo, ali je kreditna institucija predmet konsolidiranega nadzora s strani pristojnih organov tretje države, ki je enak nadzoru, ki ga predpi-

▼B

sujejo določbe člena 52. Preverjanje opravi pristojni organ, ki bi bil odgovoren za konsolidirani nadzor, če bi se uporabil četrti odstavek, na zahtevo matičnega podjetja ali katere koli regulirane osebe z dovoljenjem za poslovanje v Skupnosti ali na lastno pobudo. Ta pristojni organ se posvetuje z drugimi vključenimi pristojnimi organi.

Svetovalni odbor za bančništvo lahko da splošno navodilo, v katerem navede, ali bodo načini konsolidiranega nadzora pristojnih organov v tretjih državah dosegli cilje konsolidiranega nadzora iz tega poglavja, kar zadeva kreditne institucije, katerih matično podjetje ima sedež zunaj Skupnosti. Odbor redno pregleduje ta navodila in upošteva vse spremembe konsolidiranega nadzora, ki ga opravljajo pristojni organi.

Pristojni organi, ki opravljajo preverjanje iz drugega pododstavka, upoštevajo ta navodila. Za ta namen se pristojni organ posvetuje z Odborom preden sprejetjem odločitve.

Če takega enakega nadzora ni, države članice smiselno uporabijo določbe člena 52 za kreditno institucijo.

Kot alternativo države članice dovolijo pristojnim organom, da uporabijo druge ustrezne tehnike nadzora, ki dosegajo cilje konsolidiranega nadzora kreditnih institucij. S temi tehnikami se mora strinjati pristojni organ, ki bi bil odgovoren za konsolidirani nadzor, po posvetovanju s drugimi vključenimi pristojnimi organi. Pristojni organi lahko predvsem zahtevajo ustanovitev finančnega holdinga s sedežem v Skupnosti, in uporabijo določbe o konsolidiranem nadzoru za konsolidiran položaj tega finančnega holdinga. Te metode morajo dosegati cilje konsolidiranega nadzora, ki so določeni v tem poglavju, in je o njih treba obvestiti druge pristojne organe v Skupnosti.“

POGLAVJE V

DRUŽBE ZA UPRAVLJANJE

Člen 30

Družbe za upravljanje

Do nadaljnje uskladitve sektorskih predpisov države članice predpisujejo vključitev družb za upravljanje v naslednjih primerih:

(a) v obsegu konsolidiranega nadzora kreditnih institucij in investicijskih družb in/ali v obsegu dopolnilnega nadzora zavarovalnic v zavarovalni skupini; in

(b) če je skupina finančni konglomerat, v obsegu dopolnilnega nadzora v smislu te direktive.

Za izvajanje prvega odstavka države članice zagotovijo ali pooblastijo svoje pristojne organe, da se ti odločijo, po katerih sektorskih predpisih (bančni sektor, sektor zavarovalništva ali sektor naložbenih storitev) se družbe za upravljanje vključijo v konsolidiran in/ali dopolnilni nadzor iz (a) prvega odstavka. Za namene te določbe ustrezni sektorski predpisi glede oblike in obsega vključevanja finančnih institucij (če so družbe za upravljanje vključene v obseg konsolidiranega nadzora kreditnih institucij in investicijskih družb) in pozavarovalnic (če so družbe za upravljanje premoženja sredstev vključene v dopolnilni nadzor zavarovalnic) se smiselno uporabljajo za družbe za upravljanje. Za namene dopolnilnega nadzora iz (b) prvega odstavka se družbe za upravljanje štejejo za del tistega sektorja, v katerega so vključene zaradi določb iz (a) prvega odstavka.

Če je družba za upravljanje del finančnega konglomerata, se vsak sklic na pojem regulirane osebe in vsak sklic na pojem pristojnih organov in ustreznih pristojnih organov zato za namene te direktive razume, kot da vključuje družbe za upravljanje oziroma pristojne organe, pooblaščene

▼B

za nadzorovanje družb za upravljanje. To se smiselno uporablja za skupine iz točke (a) prvega odstavka.

POGLAVJE VI

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 31

Poročilo Komisije

1. Komisija do 11. avgusta 2007 predloži Odboru za finančne konglomerate iz člena 21 poročilo o običajnih postopkih v državah članicah in, če je potrebno, o potrebi po nadaljnjem usklajevanju glede

— vključevanja družb za upravljanje v nadzor na ravni skupine,

— izbire in uporabe metod za izračunavanje kapitalske ustreznosti iz Priloge I,

— opredelitve pomembnih poslov v skupini in pomembne koncentracije tveganja in nadzora poslov v skupini in koncentracije tveganja iz Priloge II, predvsem glede uvajanja količinskih omejitev in količinskih zahtev,

— časovne presledke, v katerih morajo finančni konglomerati opraviti izračun zahtevane kapitalske ustreznosti, kakor določa člen 6(2), in poročati koordinatorju o pomembni koncentraciji tveganja, kakor določa člen 7(2).

Komisija se posvetuje z Odborom, preden oblikuje svoje predloge.

2. Komisija v enem letu od datuma, ko je na mednarodni ravni sklenjen sporazum o predpisih za odpravo dvojne uporabe sestavin lastnih virov v finančnih skupinah, razišče, kako uskladiti določbe te direktive s temi mednarodnimi sporazumi in, če je potrebno, izdela ustrezne predloge.

Člen 32

Prenos

Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo najpozneje do 11. avgusta 2004. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice zagotovijo, da se določbe iz prvega pododstavka začnejo uporabljati pri nadzoru računovodskih izkazov za finančno leto, ki se začne 1. januarja 2005, ali v tem koledarskem letu.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

Člen 33

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 34

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

▼B

PRILOGA I

KAPITALSKA USTREZNOST

Izračun dopolnilnih zahtev o kapitalski ustreznosti za regulirane osebe v finančnem konglomeratu iz člena 6(1) se opravi skladno s tehničnimi načeli in eno izmed metod, opisanih v tej prilogi.

Brez poseganja v določbe naslednjega odstavka države članice dovolijo svojim pristojnim organom, če ti prevzamejo vlogo koordinatorja posameznega finančnega konglomerata, da se po posvetovanju z drugimi ustreznimi pristojnimi organi in konglomeratom odločijo, katero metodo bo uporabljal ta finančni konglomerat.

Države članice lahko zahtevajo, da se izračun opravi po točno določeni metodi izmed metod, opisanih v tej prilogi, če je na čelu finančnega konglomerata regulirana oseba, ki ima dovoljenje za opravljanje poslov v tej državi članici. Če na čelu finančnega konglomerata ni regulirana oseba v smislu člena 1, države članice odobrijo uporabo katere koli metode, opisane v tej prilogi, razen v primeru, da so ustrezni pristojni organi v eni državi članici, saj takrat ta država članica lahko zahteva uporabo ene izmed metod.

I. **Tehnična načela**

1. *Obseg in oblika izračuna dopolnilnih zahtev o kapitalski ustreznosti*

Če je oseba hčerinsko podjetje in ima solventni primanjkljaj ali teoretični solventni primanjkljaj, če gre za neregulirano osebo v finančnem sektorju, je ne glede na uporabo metode treba upoštevati celoten solventni primanjkljaj. Če je v tem primeru po mnenju koordinatorja odgovornost matičnega podjetja, ki je lastnik deleža kapitala, strogo in nedvoumno omejena na ta delež kapitala, lahko koordinator dovoli, da se solventni primanjkljaj hčerinskega podjetja upošteva v sorazmerni višini.

Če med osebami v finančnem konglomeratu ni kapitalskih povezav, koordinator po posvetovanju z drugimi ustreznimi pristojnimi organi določi, kateri sorazmerni delež se bo upošteval, ob upoštevanju odgovornosti, ki izhajajo iz obstoječih odnosov.

2. *Druga tehnična načela*

Ne glede na metodo, ki se uporabi za izračun dopolnilnih zahtev o kapitalski ustreznosti reguliranih oseb v finančnem konglomeratu, kakor je določeno v oddelku II te priloge, koordinator in, če je potrebno, drugi zadevni pristojni organi zagotovijo upoštevanje naslednjih načel:

(i) odpraviti je treba večkratno uporabo sestavin kapitala, ki so primerne za izračunavanje lastnih virov na ravni finančnega konglomerata (večkratna uporaba sposojenega kapitala za financiranje podjetja) kakor tudi vsako neustrezno ustvarjanje lastnih virov v skupini; da bi odpravili večkratno uporabo sposojenega kapitala in ustvarjanje lastnih virov v skupini, pristojni organi smiselno uporabijo ustrezna načela, ki jih določajo ustrezni sektorski predpisi;

(ii) do nadaljnje uskladitve sektorskih predpisov je treba zahtevano solventnost za vsak finančni sektor, ki je zajet v finančnem konglomeratu, kriti iz lastnih virov skladno z ustreznimi sektorskimi predpisi; ob primanjkljaju lastnih virov na ravni finančnega konglomerata se pri preverjanju skladnosti z dopolnilnimi zahtevami solventnosti upoštevajo samo tiste sestavine lastnih virov, ki so primerne na podlagi posameznih sektorskih predpisov (medsektorski kapital);

če sektorski predpisi določajo omejitve glede upravičenosti nekaterih sestavin lastnih virov, ki se lahko štejejo kot medsektorski kapital, se te omejitve smiselno uporabljajo pri izračunavanju lastnih virov na ravni finančnega konglomerata;

pri izračunavanju lastnih virov na ravni finančnega konglomerata pristojni organi upoštevajo tudi učinkovitost prenosljivosti in razpoložljivosti lastnih

▼B

virov med različnimi osebami v skupini ob upoštevanju ciljev predpisov o kapitalski ustreznosti;

če se pri neregulirani osebi v finančnem sektorju teoretični solventni primanjkljaj izračuna skladno z oddelkom II te priloge, teoretični solventni primanjkljaj pomeni kapitalsko zahtevo, ki bi jo taka oseba morala upoštevati po ustreznih sektorskih predpisih, kot da bi bila regulirana oseba tega finančnega sektorja; pri družbah za upravljanje zahtevana meja solventnosti pomeni kapitalsko zahtevo, kakor jo določa člen 5a(1)(a) Direktive 85/611/EGS; teoretična zahtevana solventnost mešanega finančnega holdinga se izračuna na podlagi sektorskih predpisov za najpomembnejši finančni sektor v finančnem konglomeratu.

II. **Tehnične metode izračunavanja**

Metoda 1: „računovodska konsolidacija“

Metoda

Izračun dopolnilnih zahtev o kapitalski ustreznosti reguliranih oseb v finančnem konglomeratu se opravi na podlagi konsolidiranih računovodskih izkazov.

Dopolnilne zahteve o kapitalski ustreznosti se izračunajo kot razlika med:

(i) lastnimi viri finančnega konglomerata, izračunanimi na podlagi konsolidiranih izkazov skupine; upoštevajo se tiste sestavine kapitala, ki ustrezajo skladno z ustreznimi sektorskimi predpisi;

in

(ii) vsota zahtevanega minimalnega kapitala za vsak drug finančni sektor v skupini; zahtevani minimalni kapital za vsak finančni sektor se izračuna skladno z ustreznimi sektorskimi predpisi.

Omenjeni sektorski predpisi so predvsem Direktive 2000/12/ES, naslov V, poglavje 3 za kreditne institucije, 98/78/ES za zavarovalnice in 93/6/EGS za kreditne institucije in investicijske družbe.

Za neregulirane osebe finančnega sektorja, ki niso zajeti v zgornji izračun sektorsko zahtevane solventnosti, se izračuna teoretična zahtevana solventnost.

Razlika ne sme biti negativna.

Metoda 2: „odbitkov in združevanja“

Metoda

Izračun dopolnilnih zahtev kapitalske ustreznosti reguliranih oseb v finančnem konglomeratu se izdela na podlagi računovoskih izkazov vsake osebe v skupini.

Dopolnilne zahteve o kapitalski ustreznosti se izračunajo kot razlika med:

(i) vsoto lastnih virov vsake regulirane in neregulirane osebe finančnega sektorja v finančnem konglomeratu; upoštevajo se tiste sestavine kapitala, ki ustrezajo skladno z ustreznimi sektorskimi predpisi;

in

(ii) vsoto

— zahtevanega minimalnega kapitala za vsak reguliran in nereguliran gospodarski subjekt finančnega sektorja v finančnem konglomeratu; zahtevani minimalni kapital se izračuna skladno z ustreznimi sektorskimi predpisi, in

— knjigovodske vrednosti udeležbe v drugih osebah v skupini.

Za neregulirane osebe finančnega sektorja se izračuna teoretična zahtevana solventnost. Lastni viri in zahtevani minimalni kapital se upoštevajo v sorazmernem deležu, kakor določa člen 6(4) in v skladu z oddelkom 1 te priloge.

Razlika ne sme biti negativna.

Metoda 3: „knjigovodske vrednosti/odbitka zahteve“

Metoda

▼B

Izračun dopolnilnih zahtev o kapitalski ustreznosti reguliranih oseb v finančnem konglomeratu se opravi na podlagi računovodskih izkazov vsake osebe v skupini.

Dopolnilne zahteve o kapitalski ustreznosti se izračunajo kot razlika med:

(i) lastnimi viri matičnega podjetja ali osebe na čelu finančnega konglomerata; upoštevajo se tiste sestavine kapitala, ki ustrezajo skladno z ustreznimi sektorskimi predpisi;

in

(ii) vsoto

— zahtevanega minimalnega kapitala matičnega podjetja ali vodilnega podjetja iz točke (i), in

— višje od naslednjih dveh vrednosti: knjigovodske vrednosti deleža zgoraj omenjenega matičnega podjetja v drugih osebah v skupini in zahtevanega minimalnega kapitala teh oseb; zahtevani minimalni kapital slednjega se upošteva v sorazmernem deležu, kakor določa člen 6(4) in v skladu z oddelkom 1 te priloge.

Za neregulirane osebe finančnega sektorja se izračuna teoretična zahtevana solventnost. Pri vrednotenju sestavin kapitala, ki se lahko upoštevajo pri izračunavanju dopolnilne zahtevane solventnosti, se udeležba vrednoti s pomočjo metode lastnega kapitala v skladu z možnostjo, ki jo predvideva člen 59(2)(b) Direktive 78/660/EGS.

Razlika ne sme biti negativna.

Metoda 4: Kombinacija metod 1, 2 in 3

Pristojni organi lahko dovolijo kombinacijo metod 1, 2 in 3, ali kombinacijo dveh med temi metodami.

▼B

PRILOGA II

STROKOVNA UPORABA DOLOČB O POSLIH V SKUPINI IN KONCENTRACIJI TVEGANJA

Koordinator po posvetovanju z drugimi ustreznimi pristojnimi organi določi vrste poslov in tveganj, o katerih morajo poročati regulirane osebe v posameznem finančnem konglomeratu skladno z določbami členov 7(2) in 8(2) glede poročanja o poslih v skupini in koncentraciji tveganja. Pri določanju vrste posla ali tveganja ter dajanju mnenja o takih poslih in tveganju koordinator in pomembni pristojni organi upoštevajo specifično skupino in strukturo upravljanja tveganja v finančnem konglomeratu. Da bi se določili pomembni posli v skupini in pomembna koncentracija tveganja, o katerih je treba poročati skladno z določbami členov 7 in 8, koordinator po posvetovanju z drugimi ustreznimi pristojnimi organi in konglomeratom določi ustrezne pragove na podlagi predpisanega kapitala in/ali tehničnih rezervacij.

Pri pregledovanju poslov v skupini in koncentracije tveganja koordinator spremlja predvsem tveganje medsebojnih negativnih vplivov v finančnem konglomeratu, tveganje nasprotnih interesov, tveganje neupoštevanja sektorskih predpisov ter stopnjo ali obseg tveganja.

Države članice lahko svojim pristojnim organom dovolijo, da na ravni finančnega konglomerata uporabljajo določbe sektorskih predpisov o poslih v skupini in koncentraciji tveganja, predvsem z namenom izogniti se neupoštevanju sektorskih predpisov.